

POSTÁS DOLGOZÓ

XLI. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1996. JANUÁR

MIT VÁR az 1996-os évtől?

**Lehoczky Mirjam és Veégh Ádám
villámkérdései magyar állampolgároknak**

Bottyán János PSE-elnök.

- A legfontosabb talán az, hogy mindannyian egészségesek legyünk. A következő az lenne, hogy konszolidáltabb, anyagilag biztosabb év legyen 1996. S ami viszont már a mi feladatunk, az az, hogy szakmai céljaink minél jobban teljesüljenek, tehát minél több örömet szerezzünk, akár a versenysport, akár a tömegsport vonatkozásában, a szervezésben és az eredményekben egyaránt.

Vágó János MSZOSZ-alelnök.

- Azt, hogy megjavítom saját felfogási rekordomat.

- **S ez miben nyilvánul meg?**

- Komolyan kérdezi vagy viccel?

- Komolyan.

- Akkor komoly választ adok. Semmit sem várok 1996-tól.

- **Nem valami optimista nyilatkozik...**

- Nézze, az emberek az év elején olyat szoktak mondani, hogy leszoknak a cigarettáról, nagy fogadalmakat tesznek - mit fognak és mit nem fognak csinálni -, én ilyen hibákat nem követek el. Magamnak csak annyit mondtam: 1996 a siker éve lesz.

- **Ehhez képest...**

- Jó! Végül is maradunk abban, hogy semmit...

Bundig Zsigmond igazgató, Postás Művelődési Központ.

- A kérdés elég váratlanul ért.

- **Azért villámkérdés...**

- Jó, akkor mondom. Azt szeretném, hogy a Postás Művelődési Központ ne kerüljön rosszabb

anyagi helyzetbe, mint 1995-ben volt, tehát legalább olyan pozíciókkal tudjunk dolgozni, mint az elmúlt évben. Tudjuk biztosítani 1996-ban is azt a sok-sok közművelődési programot, amelyet eddig is és a jövőben is szeretnénk teljesíteni. S ha mondhatnék még valamit...

- **Parancsoljon!**

- Boldog új évet szeretnék kívánni az olvasóknak.

- **Nevükben is köszönjük!**

Kis László főszerkesztő-helyettes, Posta Magazin.

- Személyes kérdés, vagy...?

- **Ahogy ön gondolja...**

- Meglepett most egy kicsit...

- **Gondolom... Utólag is elnézést...**

- Elsősorban jó kapcsolatot a postai sajtósok között. Szeretném azt is kívánni, hogy jól alakuljanak a posta által tervezett, s a posta jól vesse meg lábát ebben az alakuló világban.

Dr. Oláh László nemzetközi főosztályvezető, Magyar Posta Rt.

- Postai szempontból?

- **Is-is...**

- Ha szabad, először a postáról. Szeretném, ha a postások nyugodt körülmények között tudnák feladataikat teljesíteni, továbbá nagyobb figyelmet fordítsanak arra, hogy az ügyfél a király, és ennek a királynak - ügyfélnek - egyre jobb szolgáltatásokat kell nyújtani. Ez alapvető követelménye annak a postának, amely csatlakozni kíván az Európai Unió keretén belül annak színvonalához.

- **Személyes kérdés. Ha jól tudjuk, ön három nyelven beszél. Nem gondolt arra, hogy 1996-ban újabb nyelvet tanuljon meg?**

- Nem pontosak az információi, mert öt nyelven beszélek, de én inkább azt szeretném, ha sikerülne sok fiatalot megnyerni arra, hogy több nyelvet tanuljanak meg 1996-ban, mert csak így tudnak bekerülni a nemzetközi posta területére.

Hochstok Ede hivatalvezető, Mohács.

- Postásként, vagy úgy egyébként?

- **Mindkettőre kíváncsiak volnánk. Ráadásul a határszél gondjaira is.**

- Először az utóbbiról. Reméljük, hogy az ottani helyzet rendeződik, mert az események miatt mi éveken át alvó város voltunk. Várjuk, hogy hamarosan megnyitják az Udvari határátelöhelyet, és akkor sok minden változni fog. Postai vonatkozásban meg egyelőre nem ismerjük, hogy milyen lesz dolgozóink bérfejlesztése. Egy biztos: az új adótábla hátrányos helyzetet teremt majd. Szintén postai vonatkozású, hogy megindult a pénzforgalom fejlesztése, ami - véleményem szerint - karcsúsítást eredményez majd.

- **Családjának mit kívánna?**

- Egészséget, de ezt másnak is kívánnám, mert ha ez megvan, mindenki könnyebben túlélteti magát a meglévő problémákon. Ha pedig nincs, akkor nagyon hátrányos helyzetbe ke-

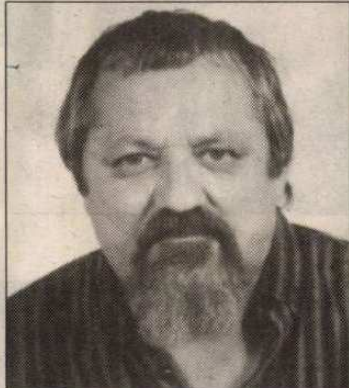

Szatmáry Géza 1933-1996

Döbbenet hallottuk a hírt, hogy röviddel 63. születésnapja előtt elhunyt Szatmáry Géza, a Buvi igazgatója.

Döbbenet, mert személyében egy olyan egyéniséget veszített el a postástársadalom - s a szakszervezeti dolgozók is -, aki elismert szakmai munkája mellett emberségből is példaképül állítható volt mindenkor.

Személyes varázsát ezután már csak felidézni tudjuk, mert ez a varázslatosan kedves ember mostantól csak volt...

rülhet, mert a szociális háló olyan, amilyen.

Hegedűs József hivatalvezető, Kaposvár, 1. számú posta.

- **Kaposvár majdhogynem frontváros lett, persze a béke megteremtése érdekében. Milyen érzés az amerikaiakkal együttélni?**

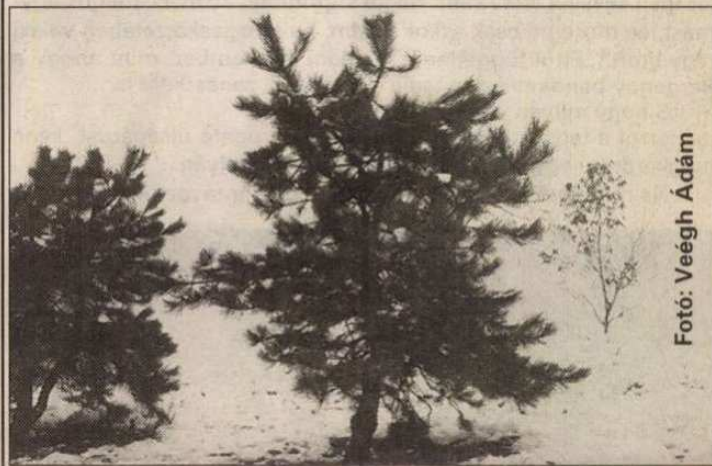
- ...

- **Itt van még a vonalban?**

- Igen, itt vagyok, de elég szokatlan a kérdés. Hát... Szóval postai szinten azt várnám, hogy úgy stabilizálódjon a helyzet, ahogy az ország is elvárná. Valahogy azt szeretném, hogy istenigazából próbálnánk postások lenni, és postásként dolgozni minden tekintetben. Úgy az ügyfelekkel, mint a szolgáltatásokban, tarifában...

- **Na ez a tarifa, illetve tarifaemelés...**

- Hát igen, s én nem is tudom, mit fog eredményezni. Más kérdés hogyha ez eredményes lesz és ebből mi, postások (Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Veégh Ádám

A TARTALOMBÓL:

A Postás Szakszervezet Önszegélyező Alapítványa szervezeti és működési szabályzata (3. oldal)

Tudósítónk jelentik (4-5. oldal)

Postás irodalom (6. oldal)

Molnár Andrea az olimpiára készül (8. oldal)

Művelődési vetélkedő a Postás Művelődési Központban

(Cikkünk a 3. oldalon)

Fotó: Kis László

A zsűri

Nagycsoportos lett a Hírker Rt.

Molnár Edit és Veégh Ádám riportja

Három hónapos gyönyörű puli fogadta az 5. születésnapját ünneplő Hírker Rt. körcsarnokbeli báljára érkezőket, s ez nem volt véletlen.

Nem – mert ha esetleg valaki nem tudná, a Hírker Rt. reklámfigurája ez a kedves kutyafajta – vélhetően hűsége miatt is –, arról nem beszélve, hogy éles és apró fogaival irgalmatlanul tud harapni, ha rákényszerítik. Esze ágában sem volt harapni, és szapora farkcsóválással várta jövődó gazdáját, merthogy földija volt az éjszakai jutalomsorsolásnak.

Na már most képzeljék el, mi történt volna, ha puli helyett egykoron a Hírker Rt. mondjuk krokodilt, tigrist, oroszlánt, netán elefántot választ cégfiguraként!

Hogy ebből mekkora „móka” támadt volna a sorsoláskor, még belegondolni is több mint mulatságos.

Képzeljék csak el, mit csinált volna akkor a boldog győztes! Rendel egy taxit, és bemondja: kedves neje-férje helyett egy gülüzsemű zöld állatkát kíván – szeretne – hazafuvarozni, melynek mérete fejétől a farkáig X centiméter, farkától a fejéig pedig, annyi, amennyi...

Na de mi van akkor, ha tigris a kabalaállatka?

Netán egy elefántbébi?

Jaj, de befizettem volna erre!

Képzeljék el, mekkora buli lett volna, ha egy törpe elefántkát vezetnek fel akkora teppencsekkel, mint a vacsorára felszolgált marhapörkölt tányérja, és azt trombitálja: „Hírker”, Hírker, s vidám jökedvében egypár étkezési segédterméket vagdos a földhöz.

Szóval se tigris, se elefánt nem volt, csak puli, és mielőtt elfelejteném, oroszlán is, de ő Gyuri névre hallgat, s az éjszakai talpalávalót szolgáltató Bergendy Szalonzenekar tagja, gitárosa – teljes nevén Oroszlán György –, s nála békésebb oroszlánt eddigi életében keveset ismertem. Ha jól számolom, 20 éve ismerjük egymást, és morogni csak akkor láttam, ha mozgáskörzetében valaki rágyújtott. „Ettől függetlenül” imádni való ember, mint ahogy a Bergendy-banda minden tagja emberként, zenészként is.

S hogy milyen volt a bál?

Erről a táncos bokáját több napig borogató újságárust kéne megkérdezni egy januári hajnalon elárusítóhelyén...

Ne minket. Mi hajnali egy-kettő? – órákor távoztunk...

Húsz óra 12 perc...

Huszonegy óra 15 perc

Huszonkét óra 30 perc

Huszonnégy óra 30 perc

Szépségkirálynő-választás nem volt

Az ünnepi torta

Puszi...

a jutalmazottaknak...

Nekik sem csak kézfogás...

„Hadd főzzek ma magamnak” – Bergendy István

„Mambó Itáliánó” – Janza Kati

Gyuri, az oroszlán – Oroszlán György

A jubileum alkalmából – munkájuk elismeréseként – a Hírker Rt. aranymedált, illetve pecsétgyűrűt adományozott: Koór Imrénének, Pásztorné Csengődi Ágnesnek, Mézáros Anettnek, Hajdú Lászlónak, Szabó Irénnek, Révész Istvánnak, Papp Istvánnak, Zelenay Jánosnak, Kutas Ferencnek és Gartner Gézának.

Mit vár az 1996-os évtől? Postás Szakszervezet Önszegélyező Alapítványa szervezeti és működési szabályzata

(Folytatás az 1. oldalról.)

is valamihez jutunk jövedelem-szinten, akkor talán... Csak az a baj, hogy nem biztos, hogy hoz-zánk kerül, de ez különben or-szágos dolog és nem a postáé.

- **Magánügyek?**
- Lejár a szerződésem 31-ével, és foglalmam sincs, mi lesz azután.
- **Mióta postás?**
- 35 éve, és nem tudom, miért kell szerződést kötni és módosíthatni. Mellesleg, ezzel munkajogilag sem értek egyet.

*
Láng Attila vállalkozó, 33 éves.

- Nem tudom, foglalmam sincs.
- **Vajh miért?**
- Mert mostanában mindent kilátástalannak látok. Most próbálok valami munkát keresni, mert amit korábban csináltam, azt lehetetlen folytatni.

*
Láng József színművész.

- **Dodi, először is gratulálok születésnapodra?**
- Én is a tiedre, de te taknyos vagy hozzám képest. Mennyivel is?
- **Kettővel, de nehogy elküldj gyufáért...** Kérlek válaszolj kér-désünkre.
- Persze, hogy válaszolok. Mit is kérdeztél?
- **Nem azt, hogy hol lehet Ca-vintont kapni...**

- Nagy a szád, öcsi, szóval, amikor 60 éves lettem, az ször-nyű nagy számnak tűnt, de azóta elmúlt két év, fűtűlők a korom-ra, de az nagyon zavar, hogy nem látom az alagút végét, sajnos ez kétségbejött, még akkor is, ha kenyérgondjaim azért nin-csenek. Bár néha elgondolko-zom azon, hogy vegyek-e ma-zsolát a kalácsba. Mondhatok egy pikáns történetet?
- **Vájjál bele!**
- Van egy barátunk, aki még tavaly azt mondta, hogy elérte szánkat a ...

- **Ne mondd tovább, mert képzelem, mit mond most...**

*
Perjés Klára rádióriporter-ro-vatvezető.

- Családnak – nagyobb csalá-domnak – jobb megélhetést, s azt, hogy senki se maradjon mun-ka nélkül, s ne legyenek betegek, mert sajnos ezekből a múlt évben bőven kijutott. Sokkal kevesebb legyen az országban a szegény. Határozottabb, kompromisszum-ra képes politikusaink legyenek. Legyen olyan pénzügyminiszte-rünk, aki a mi zsebünket tölti meg, s nem a bajuszát tömi meg. Végül szeretném, ha volna már egy olyan médiatörvény, amelyet nem a politika igazgat, és min-denki békét talál benne.

*
Kövári Gábor Miskolc, Matáv területi igazgatóság szakszerve-zeti titkára, üt-elnök.

- Elsősorban azt szeretném, hogy egészségesek maradjunk feleségem, fiam, leányom, s mindenki, aki környezetemben él. Maradjon munkahelyünk, leányom eredményesen végezze el iskolai tanulmányait. Re-ménykedek, hogy a különböző kormányzati intézkedések miatt a megélhetés nem fog a létmini-mum alá menni, s nem követ-keznek újabb szigorító intézke-dések.

- **Tartok tőle, hogy fognak.**
- Valószínű, de azért végre azt is szeretném hallani, nem az amit 1985 óta hallok, hogy min-den év rosszabb lesz, mint az előző, hanem, hogy jobb; de ezt csak 1997-től várom.

*
Rácz Edit szobrászművész.

- Csak az lesz jó, amit csinál-nak, tehát jót kell csinálnunk, a magam részéről; van egy kis spórolt pénzem, s abból meg-próbálok művészetet csinálni.

*
Németh András hivatalveze-tő, Győr 1. sz. posta.

- Több munkát és kevesebb

idegeskedést, s minden postás-nak jó egészséget...

*
Bárd András sajtósóvivő.

- Optimista vagyok és 1996-ot átmenetnek, egy előkészítő évnék látom, az 1997-es év meg-alapozójának. Szerintem ebben az évben az emberek szép fejlő-dést nem fognak tapasztalni, de 1997-ben már érezhető lesz mind gazdaságilag, mind politi-kailag, és akkor elindulhatunk az Európához való igazodáshoz...

*
Melocco Miklós szobrászmű-vész.

- 1996-ról egy hasonlat jut eszembe. Amikor a hómezőn el-akad a szekér vagy szán, a kocsis a lovak közé dobja a gyeplőt, majd csak eltalálnak maguktól is egy emberi helyre. És ez általá-ban sikerülni is szokott.

*
Belső Istvánné hivatalvezető, Lenti.

- Jobb évet várok, mint az előző volt. Remélem, hogy 1996-ban előtérbe kerülnek majd a postai, technikai fejlődések, s mi pedig sokkal több megbecsülést és anyagi támogatást kapunk.

*
Paszternák László országgyű-lési képviselő, a vasasszakszer-vezet elnöke.

- Jobb lesz, mint 1995 volt! Amit feltétlenül szeretnék, az a rendezettebb körülmények kö-zötti „munkavilág” lenne. Kezel-hető állapotokat és értelmes egyeztetéseket. Kiszámíthatósá-got! Szeretném, ha megszűnne a szemben álló indulatok túltengé-se, és nem fordulna elő olyan, mint a „Bokros-csomag” – alkot-mányt is sértő, sokak számára érthetetlen, rosszul tállalt – beve-zetése. Szóval, hangsúlyozom, átgondolt, konzekvens intézkedé-seket! Mint szakszervezeti vezető pedig azt kívánom, hogy álljon meg a 13-14 százalékos reálbér-csökkenés és legyen meg a 0 szá-zalékos bérbeállítás.

Vetélkedő a Postás Művelődési Házban Izgalmas döntő volt

Tavaly januárban indult útjára a Postás Művelődési Központ által meghirdetett szellemi tár-sasjáték. A tízfordulós sorozat-ban az általános műveltség te-rületét felölelő témák kérdéseire kellett választ adni hónapról hónapra. Földrajz, történelem, irodalom, film, színház, zene, képzőművészetek, tudomány, technika, sport jelentette egy-egy forduló témáját, s e hosszu-ra nyúlt szellemi játéknak a leg-jobbjai jöttek el, vettek részt a művelődési központbeli dön-tőn.

Zsiga Ibolya például Salgótar-jánból jött. Mindvégig a postánál dolgozott. Most már nyugdíjas.

- **Szeret játszani, vetélkedni?**

- Nagyon, de az igazsághoz tartozik, hogy e szellemi játékba késve kapcsolódtam be, s az utolsó forduló jelentette szá-momra a győzelmet. Így csupán „részt vevő közönséggént” kap-tam igen udvarias meghívást e döntőre, amelyre persze nagy örömmel jöttem el.

- **Végül a döntő mezőnyének egyik játékosa lett...**

- Igen, mert nyilván akadá-lyoztatás miatt két döntős játé-kos nem jöhetett el, így helyet kaptam én is a csapatban.

Kezetét veszi a szellemi tár-sasjáték. A zsűri elnöki tisztét la-punk felelős szerkesztője, *Veégh Ádám* tölti be.

Nagy László játékmesteri irá-nyításával követik egymást az újabb és újabb kérdéscsoportok. Az „eredményjelző tábla” felídei összességeseor – jócskán elhúzva a többiektől –, *Megyeri Márton* áll az élen. Őt követi *Jákli István*, illetve *Szűcs András* 75-75 pont-tal...

S mint a vetélkedők során annyiszor, fordult a kocka itt is. Nagyszerű hajrával – 252 pont-számmal – végül is Szűcs And-rás (középiskolai tanár) lett a szellemi vetélkedő győztese. A dobogó jelképes második fokára Jákli István (MCSV mozgóposta-menetvezető) állhatott. Tőle csupán egyetlen ponttal „gyűj-tött be” kevesebbet, s így har-madik lett Megyeri Márton (nyugdíjas műszaki fordító).

Az első helyezett, Szűcs András Kisvárdáról jött. Az ottani Szent László egyházi középiskolában történelmet, földrajzot tanít.

- **Hogyan szerzett tudomást a postásújságokban meghir-de-tett szellemi társasjátékról?**

- A kisebbik lányom postás-ként dolgozik, ő hozta az újságo-kat, s a család bátorított a játé-kra. Egyébként a postások nagy közösségétől én sem vagyok oly távol; korábban húsz éven át voltam osztályfőnök az említett középiskola postafozgalmi tago-zatán. Nagyszerű játék volt ez a döntő. Remélem, lesz folytatás.

Az 1995-ös esztendő szellemi vetélkedőjének döntő mezőnye a helyezések sorrendjében: *Szűcs András, Jákli István, Megyeri Márton, Deák Gáborné, Juhari István, Kiss Pál, Kaposvári József, Zsiga Ibolya, Könnnyűd Ferenc.*

A döntő valamennyi résztvevő-je – helyezésektől függően – több-kevesebb pénzjutalmat, vásárlási utalványt kapott, néhányan kü-lönjutalomban is részesültek.

Mindannyiuknak gratulálunk!

Jandó István

Fotó: Kis László

Az alapító okiratban meghatározott felhatalma-zás alapján, az alapítvány zavartalan működése ér-dekében az alapítvány kuratóriuma az alábbi szer-vezeti és működési szabályzatot alkotja.

Ezen szabályzat az alapítvány működésében részt vevőkre, a csatlakozókra és a támogatások él-vezőire egyaránt kötelező.

Az alapítvány neve: Postás Szakszervezet Önszegélyező Alapítványa

Székhelye: Budapest XIV. ker., Cházár András u. 13. Postacím: 1406 Budapest Pf. 14.

Hivatalos bélyegzője: körbélyegző az alábbi körbe-futó szöveggel: „P. SZ. Önszegélyező Alapítványa”.

I. Értelmező rendelkezések

- 1. Elhalálozás:** természetes halál, betegség, vagy idős kor miatt.
- 2. Baleseti halál:** a károsultak akaratán kívül fel-lepő, erőszakos vagy egyéb külső behatás követ-keztében beálló halál.
- 3. Gyermekszületés:** a támogatási összeg gyer-mekenként és tagonként jár, ideértve a halva szüle-tett gyermeket is. Vetélés esetén a támogatás nem jár.

4. Kutyaharapás: munkáltatói és orvosi igazo-lással igazolt, kutyától eredő sérülés.

5. Nyugdíjazás: öregségi vagy *rokkantsági nyugdíj*ra vonulás. *Nyugdíjazás esetén a munkavi-szony megszűnését kell az esemény bekövetkezé-sének tekinteni.*

6. 30 napon túli táppénzes állomány: az alap-szervezet csatlakozását követően kezdődött egy-szeri, 30 napot meghaladó folyamatos táppénzes állomány (ideértve a betegszabadságot is). Füg-getlenül a 30 napot meghaladó tartamától. *Egy nap-tári évben csak egyszer igényelhető. A nap-tári év változása nem minősül megszakadásnak.*

7. Minimumbér: a munkáltatónál érvényes min-denkorai legalacsonyabb teljes munkaidős bér.

8. Elévülés: az *igényérvényesítés 90 nap* va-lamennyi támogatási formára. *A 90 napot az ese-mény bekövetkezésétől kell számítani, ezt köve-tően az igény elévül.*

Kizáró okok:

● az igénylő, illetve a tag önkézsége vagy szándékossága, illetve ezek kísérlete halál, baleseti halál, kutyaharapás és 30 napot meghaladó táp-pénz esetén;

● drogos vagy alkoholos állapotban bekövetke-ző esemény baleseti halál, kutyaharapás és 30 na-pot meghaladó táppénz esetén. Nem érvényesül ez a kizáró ok baleseti halál és 30 napot meghaladó táppénz esetén, ha a károsult a baleset, kár bekö-vetkeztében véltlen volt;

● nyugdíjba vonulás támogatás esetén az egy évnél rövidebb (PDSZ), illetve postás szakszerve-zetbeli folyamatos szakszervezeti tagság.

Jogcímek	Összeg
1. Tag elhalálozása:	10 000 Ft
2. Tag baleseti halála:	100 000 Ft
3. Tag gyermekszületése:	4000 Ft
4. Kutyaharapás	
munkavégzés közben:	1000 Ft
5. Tag nyugdíjazása:	5000 Ft
6. Tag 30 napon túli folyamatos táppénzes állománya	3000 Ft

A jogcímek egymásra épülnek, vagyis több jog-cím együttes vagy egymást követő megvalósulása esetén a fenti egyszeri összegek minden jogcím után járnak.

III. A kifizetések ügyvitel:

Kifizetés csak az alapítvány bírósági bejegyzése után és az alapszervezet csatlakozása után bekö-vetkezett esemény alapján történhet. A csatlakozás időpontja az alapítványi hozzájárulás befizetését (feladását) követő naptári nap.

A szakszervezeti tag a juttatásokra a szakszerve-zeti tagdíj levonására adott megbízás időpontját követő 30. naptól jogosult.

A csatlakozó szervezetek a hozzájárulásukat ha-vonta előre – előző havi tagdíjbevételeük alapján – legkésőbb minden hó 15. napjáig kötelesek befizet-ni, átutalni ok alapítványi számára. Ezen határidő el-mulasztása esetén az igényjogosultság – a követ-kező befizetésig – megszűnik.

A csatlakozó szervezetek a havi mindenkor 1 százalékos tagdíj 10 százalékaának megfelelő tagdíj-fizetést a munkáltató által készített kimutatással havonta igazolni kötelesek az alapítványi iroda fe-lé. Az alapítványi iroda a kifizetéseket az igazolás beérkezéig felfüggeszti.

Az alapszervezetek a nyugdíjasaiktól, gyeden, gyesen lévőktől, jogfenntartóktól írásbeli nyilatko-zatot szereznek be arról, hogy vállalják-e a minden-kori *munkáltatói* minimumbér, vagy ha az maga-sabb, akkor a bruttó keresetük szerint 1% tagdíj fi-zetését.

Ezen szakszervezeti tagok részére alapítványi tá-mogatás a nyilatkozat szerinti tagdíjfizetés után 30 nappal bekövetkezett eseményekre nyújtandó leg-korábban, kivéve ha az aktív tagokra érvényes tag-díjfizetésük folyamatos.

A nyilatkozat egyik példányát az alapszervezetek az alapítványi irodának soron kívül megküldik, egy-egy másolati példány az alapszervezetnél, il-letve a szakszervezeti tagnál marad.

Az Alapító Okirat 7. pontja alapján támogatásban részesíthető tagok hozzájárulásának összegéről a kimutatást az alapszervezetek a területi szervezete-ken keresztül az alapítványi irodának megküldik.

Az igényérvényesítés rendje

A támogatásra jogosultak:

- 1. Elhalálozás, baleseti halál esetén az elhunyt temettetéséről gondoskodó természetes személy**
- 2. Gyermeke születése esetén a szülő(k)**
- 3. Kutyaharapás munkavégzés közben: a sérült**

4. Nyugdíjazás: az öregségi vagy rokkantnyug-díjba vonuló

5. 30 napon túli táppénzes állomány a táppénz-ben részesülő

A támogatások nyújtásához szükséges igazo-lások:

- 1. Elhalálozás halotti anyakönyvi kivonat és az igénylő nevére kiállított temetési számla**
- 2. Baleseti halál esetén halotti anyakönyvi ki-vonat és az igénylő nevére kiállított temetési számla, továbbá orvosi, illetve rendőrségi igazolás a baleset körülményéről.**
- 3. Gyermeke születése esetén születési, illetve halva születés esetén a halotti anyakönyvi kivonat.**
- 4. Kutyaharapás munkavégzés közben: munkál-tatói és orvosi igazolás az elszenvedett sérülésről.**
- 5. Nyugdíjazás munkáltatói irat a munkavi-szony öregségi nyugdíjazás vagy rokkantság miatti megszüntetéséről, vagy a munkáltató ilyen értelmű nyilatkozata.**
- 6. 30 napon túli táppénzes állomány munkálta-tói vagy orvosi igazolás.**

A kifizetés az igénylő kérelmére indul, amelyet az alapszervezeti titkárnál lehet benyújtani az erre készült formanyomtatványon, mellékelve a szüksé-ges igazolásokat. Az igazolás az eredeti okmány bemutatásával és fénymásolat csatolásával törté-nik. Az igényjogosultságot az alapszervezeti titkár vizsgálja és a jogosultság fennállása esetén a tá-mogatási kérelmet továbbítja a területi közpérszer-vezet felé.

A jogos igény beérkezésekor a közpérszervezet a saját pénzeszközeiből haladéktalanul folyósítja (megelőlegezi) az összeget a támogatást igénylőnek.

A közpérszervezet a kifizetést igazoló okmányo-kat összesítve a tárgyhó utolsó munkanapján eljut-tatja az alapítványi irodához.

Az alapítványi iroda ellenőrzi a kifizetési feltételek fennállását, és a beérkezéstől számított 15 napon belül a havi kifizetések együttes összegét átutalja a közpérszervezet részére. Amennyiben a támogatást az alapítványi iroda indokolatlanak minősíti, a kifi-zetett összeget a közpérszervezet részére nem utalja.

Vitás esetekben a kuratórium döntését kell elfo-gadni.

Az önálló alapszervezetek a támogatási kérelme-ket közvetlenül az alapítványi irodának küldik elbí-rálás és kifizetés céljából.

Ha a közpérszervezet a támogatást – *baleseti halál esetén* – saját pénzeszközeiből nem tudja folyósíta-ni, akkor a támogatási kérelmeket az alapítványi iro-dához eljuttatja, amely soron kívül intézkedik a kére-lem elbírálása ügyében, a kifizetésről a közpérszer-vezet, illetve önálló alapszervezetet értesíti. Igénybe-jelentést az esemény bekövetkezésétől számított 90 napon belül lehet tenni, mely jogvesztő határidő.

IV. A kuratórium ügyrendje

A kuratórium üléseit az elnök hívja össze a ta-goknak küldött írásbeli meghívóval, a napirend megjelölésével.

- Az ülést össze kell hívni, ha az összehívást
1. az elnök
 2. a kuratóriumi tagok kétharmada, vagy
 3. az alapító kezdeményezi.

Az ülésekre a kuratórium tagjai vagy elnöke ese-ti meghatalmazással maga helyett helyettesét küld-het, illetve küldhetnek. Az ülésekről emlékeztetőt kell készíteni, a határozatokat írásban rögzíteni kell. A kisebbségi véleményt igény esetén rögzíteni kell. Az alapító képviselőjét és az alapítványi iroda vezetőjét (képviseelőjét) a kuratórium üléseire ta-nácskozási joggal meg kell hívni.

Az éves gazdálkodási terv részeként a kuratóriu-mi tagok 2/3-ának szavazata szükséges a következő témakörökben:

1. Az alapítvány vagyoni helyzetére tekintettel a kifizetendő összegek meghatározása, módosítása.
2. Az alapítvány esetleges vállalkozásainak irá-nyítása, felügyelete.
3. A szervezeti és működési szabályzat létreho-zása és módosítása.

V. Az alapítványi iroda

A kuratórium mellett működő alapítványi iroda az alapítvány gyakorlati működését biztosítja. A feladatok ellátását 1 fő végzi részmunkaidős szer-ződéssel vagy megbízási jogviszony keretében.

Az iroda feladatai:

- a kuratóriumi ülések előkészítése,
- a kuratóriumi ülésekről az emlékeztető elké-szítése,
- a határozatok végrehajtásának ellenőrzése,
- a kuratórium tájékoztatása havi rendszeres-séggel az ellenőrzések tapasztalatairól, ideértve az alapítványi befizetések mértékének és beérkezési időpontjának szabályszerűségét is,
- csatlakozó szervezetek tájékoztatása a terüle-ti szervezeteken keresztül felévente az alapítványi bevételekről és kifizetésekről,
- az esetleges bérszámfejtési, továbbá munka-ügyi, számviteli és pénzügyi tevékenység ellátása,
- koordinálás az alapítvány kuratóriuma és a csatlakozók között.

VI. A pénzügyi ellenőrző szervezet

Az Alapító Okiratban meghatározott sorrendben a kuratóriumi tagok területei évente 1-1-1, össe-sen 3 fő pénzügyi szakembert jelölnek ki az alapít-vány működésének pénzügyi ellenőrzésére.

A következő évben a következő 3 terület jelöl ki 1-1 főt az ily módon 3 fős ellenőrző bizottságba, és így évente folyamatosan cserélődve valósul meg a pénzügyi ellenőrzés.

A pénzügyi ellenőrzés keretében az alapítvány tevékenységének indokoltságát és szabályszerűsé-gét is ellenőrizni kell.

Budapest, 1995. november

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK O TUDÓSÍTÓINK JELENTIK

☛ Darai Pásku Jenő

Eredetileg azzal a szándékkal kerestem fel Hegedűs Józsefet, a Magyar Posta kaposvári 1. számú hivatalának vezetőjét, hogy tájékozzam az amerikai IFOR-had-erő állomásoztatása, ellátási bázisa jelenlétéből származó postai feladatokról. A helyi posta várakozással tekintett ez irányú szolgáltatásainak igénybevételére, amire fel is készült. Reményei azonban nem váltak be.

Erről nem a helyi postahivatal tehet. Mint minden külföldön állomásozó hadseregnek, megvan a maga belső postai szolgáltatása. Így van ezzel az amerikai hadsereg is.

Hegedűs József hivatalvezetővel az életpályáról, a postások munkájáról beszélgettünk.

Az ötvenéves vezető szinte az anyatejével szívta magába a posta mesterségét, annak ellenére, hogy vasutascsaládból származik. A II. világháború tragikus körülményekkel végződött a család számára. Édesapja elesett a háborúban. Az édesanya fiával szerb területen rekedt. 1948-ban visszatértek a család ősi fészkebe, Kenderesre. Édesanyja a szomszéd falu postamestere lett. Itt töltötte gyermekkorát. Szinte belenőtt a postai munkába.

Ma is szívesen emlékezik arra az esetre – amikor is alig 9 évesen –, édesanyját betegsége miatt helyettesítette. Olyan eredményesen végezte munkáját, hogy ezért megkapta első dicséretét a posta területi biztosától.

Ezek után hová is vezethetett pályája, mint a postahőz. Eredményesen elvégzi a Postaformai Technikumot, majd a Posta-

Kaposváron jártunk

tisztképzőt. Különböző beosztásokban dolgozik. Ennek állomásai Szolnok, Pécs, Baranya különböző települései. 1980-ban már Komlón hivatalvezető. Végül Kaposvár. 1983 óta a város 1. számú postahivatalának a vezetője. E közben is tanul. Ezerkilencszázhetvennyolcban postaforgalmi üzemmérnöki végzettséget szerez.

Közel 35 évet tölt a posta szolgálatában.

– Az anyagi örökségen túl, mi adott erőt a több évtizedes hűséghez, a posta iránti ragaszkodáshoz? – kérdezem.

– A posta nem jól fizetett munkahely, de aki megismeri a postások munkáját, azok ragaszkodnak munkaközösségükhöz. A hivatal létszáma 198 fő, ebből kisebítő 25 fő. A pécsi igazgatóság második legnagyobb hivatala. A dolgozók 60 százaléka nő. Többségük anya, gyermeknevelési gondokkal küszködve. Jelenlegi felmérés alapján január 1-jétől 8-csal kevesebben látjuk el feladatunkat, annak ellenére, hogy a munka nem csökkent. A vezetőnek kevés a mozgástere. Jó munkaszervezéssel átmenetileg enyhíthetnek gondjaikon. Természetesen ehhez szükséges a vezetői felkészültség és a gyakorlat, közmegegyezés a szakszervezettel és nem utolsósorban a beosztottak megértése. Még eddig megtaláltuk a közös hangot az érdekeltekkel. Véleményem: egy vezető úgy tesz eleget megbízatásának, ha jelzi felelősségeit a helyi problémákat és kiküszöbölésükre javaslatokat tesz.

– Van-e utánpótlás? Vonzó-e a postás szakma?

– A hivatalnál szükség lenne szakképzett postásokra. A fonyódi Postaformai Technikumban elég szép számmal végeznek fiatalok, akiknek többségéből jó postás válik, de gondot jelent felvételük. Többségük vidéki, ezért a közlekedési költségek terhére a hivatal gazdálkodását, a munkarend (itt már több területen 6 óra, sőt még korábban indul a napi munka) is korlátozza a szakképzett munkaerő felvételét.

– A hivatalnál szükség lenne szakképzett postásokra. A fonyódi Postaformai Technikumban elég szép számmal végeznek fiatalok, akiknek többségéből jó postás válik, de gondot jelent felvételük. Többségük vidéki, ezért a közlekedési költségek terhére a hivatal gazdálkodását, a munkarend (itt már több területen 6 óra, sőt még korábban indul a napi munka) is korlátozza a szakképzett munkaerő felvételét.

Így marad a helyi utánpótlás, akiknek jó része gimnáziumot, vagy nem szakirányú középiskolát végzett.

– A hivatalnak szüksége lenne önállóbb gazdálkodásra – magyarázza –, különösen a bér- és létszámgazdálkodás területén. Jellemzőül a hivatalban az alapbérátlag a múlt évben 25480 forint volt, bruttóban. Ezért is tekint nagy várakozással az állomány a jelenleg folyó bértárgyalások elé. Remélhetőleg ezek a tárgyalások sikeresek lesznek.

– A jó munkahelyi légkörhöz és a hatékony munkához kedvező munkakörülmények is szükségesek, hogy néz ki ez a hivatalnál?

– Kedvező változásoknak vagyunk tanúi és résztvevői a postánál. Jó jelnek tartom, hogy el-tűnőben van a „hivatalnokszellem”. Sajnos az ügyfelek gyakran nem így látják. Változást hozhat a postai szolgáltatás privatizációja. Ebben bízik, amennyiben jól átgondolt pénzügyi feltételeket biztosítanak a postai ügynökségeknek például az adózásban.

A posta jövőjét, az itt dolgozók élet- és munkakörülményeinek javulását, javítását közös célként kezelik a helyi szakszervezeti bizottsággal. Véleménye, a szakszervezet jogosultságán belül járja a maga útját, a vezetői pozícióból a munkáltató egyaránt képviselje a munkáltató érdekeit, figyelemmel a munkavállalókra. Értékelése nem lep meg. Már az épület külső képe is jó benyomást tesz a járókelőkre. Az épületet 1993-ban teljesen felújították. Öltözők, mosdók létesültek. Javultak a munkakörülmények.

Kaposváron és környékén nemcsak posta maradt hoppon, hanem mindazok többsége, akik az amerikai jelenlétől üzleti felvirágoztatást vártak. A remények többsége jelen helyzetben köddé vált. Ezek közé tartozik a posta is. A postások nem adták fel, keresik annak lehetőségét, hogy szolgáltatásaikat igénybe vegyék az IFOR erői. Például pénzbevitel, értékcikk-árusítás területén. Erre felkészültek.

Ruhacsomagküldő szolgálat, postásoknak

Új szolgáltatás
modellválasztékkal

A Magyar Posta Rt. Anyag- és Értékcikk Hivatala közvetlenül alig végez bevételét növelő, lakossági szolgáltatást. A posta életében betöltendő szerepe azonban meghatározó. S mint ilyen, egyáltalán nem közömbös: a hivatal vezetői és dolgozói hogyan gazdálkodnak a rájuk bízott értékekkel. A számvetésnek, a mérleg elkészítésének most van itt az ideje.

– Milyen évet zárt az anyag- és értékcikkhivatal? – kérdezem Pápai Béla igazgatótól, akivel irodájában beszélgettünk.

– Előjáróban szeretném elmondani, hogy a hivatal 1995. évi üzleti tervében olyan célokat tűztünk magunk elé, amelyek egybevágóak a Magyar Posta Rt. alapvető üzleti elképzeléseivel. Nekünk mindig ehhez kell igazodnunk. Azt előre lehetett látni, hogy nem lesz könnyű feladatunk. A tarifák emelése ugyanis stagnáló lakossági igényt sejtetett. Sajnos ez már év közben igazolódott. A kereskedelmi cikkek és a bizonyos termékek forgalmazásának a csökkenése a bevételekben szintén éreztette hatását.

– Mondana néhány példát?

– A forgalom csökkenésével járt például az, hogy a MATÁV jelentősen megemelte a telefonkártyák tarifáját. A lakosságra nehezedő terhek pedig a lotó- és a totószelvények értékesítésénél mérhető. Az igény mérséklődött, ami a postai jutalékbevitel csökkenésével járt.

– Azért, hogy ne legyen nagyon pesszimista a rólunk alkotott kép, el kell mondanom, hogy vannak olyan területek, ahol sikerült előbbre lépünk – mondotta az igazgató. – Az év második felében, teljes modellválasztékkal, elkészült egy korszerű, szolgálati ruhakatalógus. Ugyancsak a második felévben, kísérleti jelleggel, bevezettük az egyéni ruhacsomagküldő szolgálatot. Ezzel a szolgáltatásunkkal nagy mértékben javult a ruhaellátás, hiszen számottevően lerövidíthető a postások szolgálati ruhához való jutásának az ideje.

– Hogyan működik az új szolgáltatás?

– Hivatalunk minden ruhaellátásban részesülő postás kollégának megküldi a katalógust, valamint az *Utaltvány/Megrendelés* című nyomtatványt. Ennek segítségével a kollégák – az egy évre meghatározott ruhajárulékos keretösszegének figyelembevételével – kiválasztják a nekik tetsző, a méretüknek megfelelő ruhaféleségeket. Arra kell csupán ügyelni, hogy az utaltványt mindenki gondosan, hiánytalanul töltsse ki, mert a hiányos adatok késleltetik a megrendelés teljesítését. Minden ruhajárulékos katalógusban látható fotók melletti termékírásban szereplő méretekben rendelhető meg.

– Mi van akkor, ha valaki a katalógusban nem talál alkalmi megfelelő méretű ruhát?

– Ilyen esetben, úgynevezett méretes ruhát rendelünk. Ehhez azonban az illető testméreteinek hét adatát – testmagasság, fej-, nyak-, mell-, derék-, csípő- és cipőméret – kell az *Utaltvány/Megrendelő* lapon megadni.

– A megrendeléseket egyéni- leg vagy a munkahelyekről csoportosan kell az anyag- és értékcikkhivatalhoz eljuttatni?

☛ Visi Ferenc

– Egyénileg. Számítógépes rendszerünkben a szolgálati ruhaellátásról egyéni nyilvántartást vezetünk. Így minden gyorsan és könnyen áttekinthető. A ruhacsomagot a megrendelés alapján állítjuk össze és arra a címre küldjük ki, ahol a kolléga dolgozik. Ezzel az új rendszerrel kiküszöbölhető a többszörös áttétel, a lassú, sok bosszúsággal járó ruhakiosztás.

– Mi a teendő akkor, ha a csomagba olyan ruhaféleség is bekerül, ami nem felel meg a megrendelő méretének?

– Emiatt senkinek se fájjon a feje, kicseréljük. A ruharaktárunkban ügyfélszolgálat létrehozását tervezzük. A reklamációkkal majd ők foglalkoznak. Terveink között szerepel továbbá az is, hogy bemutatótermet létesítsünk. Ennek azt a szerepet szánjuk, hogy az oda látogatók megtekinthessék az új szolgálati ruhaválasztékot. A nekik tet-sző ruhadarabot, cipőket fel is próbálhatják. Ezzel is szeretnénk elősegíteni, hogy amikor összeállítják a megrendelést, jól válasszanak.

Az igazgató arról is beszélt, hogy a részvénytársaság vezetői év közben is keresték a forgalom pótlásának lehetőségeit. Főként olyan területeken folyt a piackutatás, ahol bevételt, jutalékot lehet képezni. Így kerültek kapcsolatba a Providencia Biztosítóval és a Budapest Bankkal.

– Ez a kapcsolat mit eredményezett?

– Hogy mást ne mondjak: a biztosítási kötvények, a bank értékpapírai és a kincstári takarékpénztárak expedíciósával, elszámolásával kapcsolatos feladatok hozzánk kerültek.

– Gondolom, hogy a lakosságot és a bankokat egyaránt érintő pénzforgalmi bizonylatok változása is érintette a hivatalt?

– Így igaz. Az új pénzforgalmi nyomtatványok előállításában beszerzésében, raktározásában, szétosztásában és elszámolásában is nagy szerepet játszottunk. Ezenkívül bizonyos feladatokat is végeztünk. Például az Edda zenekar lemezeinek, valamint a Protokoll Plusz könyvek év végi forgalmazását is mi végeztük. A mai világban nekünk minden olyan lehetőséget meg kell ragadni, amit a postai hálózat jól ki tud használni, ami a postásoknak munkát ad, s ami nyereséget vagy jutalékot hoz. Ebből mi központi elosztó és logisztikai bázisként a jövőben is szeretnénk részt vállalni.

Az anyag- és értékcikkhivatal bélyegújdonságokat is forgalmaz. Ebből a múlt évi bevételük meghaladja az ötvenmillió forintot. Az igazgató szerint szélesebb körű postai és filatéliai propagandával ennél nagyobb bevétel is elérhető lenne.

Pápai Béla igazgató úgy összegezte a hivatal munkáját, hogy az a nehézségek ellenére is eredményes volt. Nagy szerepe van ebben a kollektívának, a szakszervezeti bizottságnak és az üzemi tanácsnak, amelyekkel nagyon korrekt a kapcsolatuk.

Mozgalmass év vége
a budapesti 70-es postán

Takács Violetta Rozália, a Budapest 70-es számú posta függetlenített szakszervezeti titkára.

– A mintegy háromszáz tagú nyugdíjas közösségünk élén, a főbizalmi tisztségben „örösváltás” történt a minap – mondja. A sokféle tennivalót oly lelkesen végző Krisztike néni – azaz Kovács Béláné – életkorára való tekintettel, „felmentést” kapott, s e tisztséget Szutor Józsefné látja el a jövőben.

– Ön is, mások is, nagy szeretettel szólnak az eddigi bizalmiról.

– Kovácsné hosszú időn át mint szakszervezeti aktivista dolgozott munkahelyén, itt a 70-es postán. Nyugdíjba vonulása után sem szakadt el tőlünk, hosszú éveken át a nagy létszámú nyugdíjasközösség vezetőjeként, sokat tett e körösztályért. Megszámlálhatatlanul sok program, kirándulás, rendezvény szervezése fűződik a nevéhez. Az újság nyilvánosságán keresztül is szeretnénk most köszönetet mondani sok évtizedes önzetlen munkájáért, emberszeretetéért.

– Az utód Szutor Józsefné lett.

– Szerencsés a váltás – mondja az szb-titkár –, Marika hosszú idő óta szakszervezeti tisztségviselő s régóta jó a kapcsolata a nyugdíjasokkal, a klubbal. – December 30-án nyugdíjas lettem én is – mondja Szutor Józsefné. – Némi izgalommal vállaltam el a főbizalmi tisztséget, mert egy jó hírű közösség élére kerülni felelősséget jelent. Igyekszem megfelelni a bizalomnak; a jó hagyományokat megtartva sokféle programmal várjuk ezután is nyugdíjasainkat.

A 70-es számú posta szakszervezeti bizottsága is megtartotta év végi zárszámadását. A tagdíjhányaddal „jól sáfárkodva”, a legfontosabb segélyformákat megtartva, talán, a szociális segélyekre szánt keretösszeg volt „karcsúbb” a szükségesnél. A Mikulás-csomagot minden „arra jogosult” megkapta most is, s immár hagyományosan a karácsonyfát díszítő szaloncukrot is. Korábban mosóport, hűsítőruát szálamit kaptak a szakszervezeti tagok. Ezt a gyakorlatot az idén is folytatni akarja a munkahelyi szakszervezet. Csakúgy az oly népszerű „akciós napo-

kat”, amikor különféle élelmiszereket, gyümölcsféléket, vegyi árut kínálnak az üzleti árnál olcsóbban. Sikeres volt a legutóbbi „akciós nap” is, amikor szálamiféléket lehetett rendelni.

Térítésmentes véradást tartott a 70-es posta. A véradónap egyik szervezőjévé mindenese Horváth Károly könyvtárvezető volt.

– Egy évben kétszer, júniusban és decemberben tartott kiszállásos vérvételt a Heim Pál Gyermekkórház vérellátó osztálya – mondja. Az igazsághoz tartozik, hogy az MCSV-val való közös munkaterület előnyével élve, az említett üzemmel együtt tartjuk e véradónapokat. Mint most is, az előkészítő-szervező munkában igazi segítő társ az MCSV-s vöröskeresztes alapszervezeti titkár, Szobotka Lászlóné.

– Az országban sok gond volt a véradással...

– Nálunk nincsenek gondok. Mindig sikeresek a véradónapjaink.

– Mi az itteni sikeres véradások titka?

– Plakátokon tudatjuk a véradások idejét, helyét, jómagam igyeksem minél több emberrel személyesen is szót váltani, „meggyőzni” őket a véradáson való részvételre.

– Hallottuk, sokszoros véradó ön is.

– Ötvenszeres véradó vagyok. Az ezt tanúsító oklevelet, jelvényt éppen a napokban vehettem át. De rajtam kívül rendszeres véradó még Róth György, Csand János, Nagy Dezső, Jónás István, Csáki Károlyné, Pozsony Józsefné, Józsa Sándor, Róka János, Toldi László, Papp József, Szabó István (mozgó p. osztály), Halász Lajos, Vessélnyi Katalin, Wirt Lajos... s persze folytathatnám a sort jó ideig még.

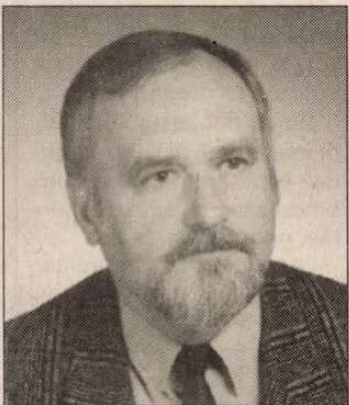
– Többen e napokban kapták kézhez tízszeres véradói emléklapjukat, de tisztelettel kell szólnunk azokról is, akik először adtak vért eddig, s akik rendszeres véradóink lesznek a jövőben. A budapesti postaigazgatóságon is vannak véradásra „beépített” emberek, akikre mindig számíthatunk.

J. I.

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK O TUDÓSÍTÓINK JELENTIK

Rejtvényjáték Szegeden

⇒ Gellért József

A postás karácsony előtt csengetett...

December elején Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében hatszázezer család talált postaládájában egy olyan levelezőlapot, amelynek hátoldalán egy

keresztrejtvény volt. A levelezőlapon a Szegedi Posta-igazgatóság karácsonyi jókívánsága mellett pályázati felhívása állt, mely tudatta: aki december 13-ig postára adja a rejtvény megfejtését, az nyereménysorsoláson vesz részt. A postai keresztrejtvény főldványa a Providencia Osztrák-Magyar Biztosító Rt. legújabb Életbefejtés elnevezésű kötvényét népszerűsítette, amely a postákon is kapható.

Az akció elérte célját, megnyerte a közönség tetszését, hiszen a kitűzött határidőre százhuszezren(!) küldték vissza a rejtvény megfejtését. A december 19-én Szegeden, a Posta-igazgatóság épületében megtartott sorsoláson a Ma-

gyar Posta és a Providencia Rt. közel kétszáz ajándékot ajánlott fel.

A fődíjat – egy hatvanezer forint értékű IBUSZ utazási utalványt – Herczeg István, Dévaványa, Szeghalmi u. 81. szám alatti lakos nyerte. A második és harmadik díj egy-egy videokészülék, egyenként 42 500 forint értékben – tulajdonosa Deák Ferenc nyárlőrinci és Rutai István tompai lakos lett. Ezenkívül két rádiós magnó és két karóra is gazdára talált. Az említettekén kívül további száznyolcvanketten kapták meg még karácsony előtt a posta vagy a biztosító ajándékát. A nyereményeket stílusosan maga a postás vitte a karácsonyfa alá.

Új épület, új életforma

Bemutatjuk Pásztor Károlyt, a miskolci 2-es posta vezetőjét

Mielőtt rátérnék a Pásztor Károly Miskolc, 2. számú pályaudvari feldolgozóposta vezetőjével készült riportra, bevezetésül szükségesnek tartom, hogy ismeressem a pályaudvari posta helyzetét: az északkeleti régió postaszállításának meghatározója a miskolci-tiszai pályaudvari posta. Valamennyi lakossági szolgáltatás ellátása mellett őt irányítási terület – Borsod megye közel 300 postahivatalának teljes körű feldolgozását végzi.

A századelői állapotokat tükröző épület felújítása és átépítése a megnövekedett forgalom miatt nagyon indokolt volt.

A felújítás, átalakítás 1993 októberében fejeződött be. A belső kialakítás igényességét a márványburkolat, az egyedi belső bútorozás, a korszerű világítás és a klimatizálás adja.

Illendőnek tartom, hogy bemutassam a korszerűsített posta vezetőjét, Pásztor Károly nagypostavezetőt. Pásztor Károly egy ízig-vérig postás-„dinasztia” eredményes képviselője. A miskolci postás szakközépiskolában 1968-ban érettségizett, és ezzel egyidejűleg szerzett postasegéd-tiszti képesítést. Sikeresen elvégezte a postatiszti tanfolyamot, annak nappali tagozatán, majd a győri KTM főiskolán diplomát szerzett.

Jó munkája elismeréseképpen a postaigazgatóság megbízta Sajószentpéter IV. osztályú postahivatal vezetésével. Itt eredményesen átszervezte és korszerűsítette a hivatal egész üzemvitelét.

Nős, felesége szintén postás dolgozó. Két gyermeke van. Fia másodéves tanuló a Miskolci Baross Gábor Postaforgalmi Szakközépiskolában. Az elhunyt bátyja, valamint apósa és anyósa is postás volt. Múltán írhattam tehát, hogy egy „postásdinasztia” eredményesen működő, kiemelkedően jó szervezőhatséggel, sok gyakorlattal és több jobbító terv megvalósítására törekvő, kreatív tagja.

Ezen tulajdonságait figyelembe véve, 1993. szeptember 20-án Pásztor Károlyt bízta meg a korszerűsített Miskolc 2. számú pályaudvari feldolgozóposta vezetésével.

Ezek előrebocsátása után – lapunk tudósítójaként – első sorban azért kerestük fel fotóssunkkal a postai „nagyüzemet”, hogy saját szemünkkel győződhessünk meg róla, az elmúlt két esztendő alatt hogyan változtak a dolgozók munka- és életkörülményei, valamint ennek az érdekében a postavezető mit tett, és milyen további tervei vannak a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében.

Emeletről a földszintre irányuló zsákcsúszda működése érdekében a postavonattal beérkezett zsákokat lifttel kell felszállítani az emeletre. Kezdetben sok probléma volt a lifttel, és ha elromlott – ami gyakran előfordult –, kézi erővel kellett felvinni az anyagot.

Többszöri sürgetésem után körülbelül egy év elteltével nyílt lehetőség egy kisegítő teherfelvonó létesíté-

sére, így ez a probléma megoldódott.

Rátérhetünk azokra a korszerű új megoldásokra, melyek az elmúlt két év tapasztalata alapján valóban nagymértékben előnyösen befolyásolták a mintegy 150 dolgozó munka- és életkörülményeit.

Előre kell bocsátanom, hogy a régi Miskolc 2. postahivatal a postai dolgozók – a mostoha körülmények miatt

a véleménye. Többek között így nyilatkozott a fiatal előadóként foglalkoztatott, Kallás Aliz is. De talán legjobban az elmúlt időben nyugdíjba vonult Kocsis László, főpénztáros munkakörben dolgozó nyugdíjas tud különbséget tenni a régi és a mostani munkakörülmények és a megváltozott jelenlegi hivatali közérzet között.

– Pedig úgy értesültem, hogy igen szigorú. A dolgo-

Fotó: Vajda János

– egymás között csak úgy „becézték”: büntetőhivatal. Ebben sok volt az igazság, mert több példa volt a múltban, hogy, aki – finoman kifejezve – kisebb súlyú visszaélést követett el, „büntetésül” Miskolc 2. postahivatalhoz helyezték. Ez a szemlélet gyökeresen megváltozott. Most már az előbbieken említett, biztonságos lift és teherfelvonó, valamint a már szintén említett zsákcsúszda minimálisra csökkentették a dolgozók fizikai megterhelését. A hivatal korszerű díszes belsőépítészeti kiképzése, a ragyogóan tiszta szociális és egészségügyi helyiségek: a külön női és külön férfizuhanyozók, a mindenki részére egyenként biztosított öltözőszekrény, valamint a külön női és férfiöltözők, a kifogástalanul, higiénikus toalettek, és a valamennyi munkahelyen uralkodó fegyelmezett rend, tisztaság, kellemes légkör és igen jó munkahelyi közérzetet biztosít.

– Van lehetőség a dolgozók kulturális igényei kielégítésének elősegítésére?

– Természetesen. Van egy tágas kultúrterem, ahol előadásokat, szakmai oktatásokat, megbeszéléseket lehet tartani. Például itt tartjuk évente a szakszervezet rendezésében a hivatali nyugdíjas-találkozót, valamint „miskolci ünnepséget” és a gyermekeknek bábszínházi előadásokat. Az itt elhangzott véleményekből, sőt köszönőlevélből meg lehet állapítani milyen óriási változás történt a korszerűsített postán a dolgozók élet- és munkakörülményeiben. Sokak szerint manapság büszke lehet a dolgozó arra, hogy ilyen jó légkörű hivatalban dolgozzon.

Erről magam is meggyőződtem, mikor elolvastam az egyik nyugdíjasnak a postavezetőhöz írt levelét. De a tényleges dolgozóknak is ez

zoktól fegyelmezett, rendes munkát követel. Ha szükség van, az elbocsátástól sem riad vissza. Ezt a vezetői módszert helyesnek tartja?

– Természetesen. Hiszen csak így sikerült a még korszerűtlen, ódon Miskolc 2. számú postahivatal „büntető” jellegű, elavult, tunya légkörét megváltoztatni. Következős vezetési módszerrel, szerintem teljesen tárgyalagos – a fegyelmezett munkával elért eredmények alapján – értékelem a hivatal dolgozóinak tevékenységét. Szívós, de mindig következetes ellenőrzési munkával és példamutató tevékenységemmel igyekszem a jelenlegi jó munkahelyi közérzetet és a kreatív szemléletet kialakítani. Általában személyesen ellenőrzöm az egyes munkamozzanatokat a helyszínen. Ez elég sok időt igényel, hiszen a hivatal feladatkörébe tartozik a repülőtéren elhelyezett csomagkézbesítő részleg is. Egyébként mindig egyik szervezési ténykedésem és annak eredménye, akár külön-külön egy riporttéma lehetne.

– Ennyi elfoglaltság mellett szinte meg sem merem kérdezni, hogy szabadidejében van-e valamilyen hobbija?

– Szenvedélyem a kertészkedés, bélyeggyűjtés, barkácsolás. Sajnos nagy hobbit, a fotózást időhiány miatt abba kellett hagynom. Főleg a rózsákat kedvelem. Most is tele van a tárgyalóasztalom álló váza friss rózsával. Szerintem ez a megjelölt ügyfelek részére is barátságosabb varázsolja a rideg hivatali szobát.

– Maradjunk hát a virágnál és szeretnénk, ha törekvései valóra váltásával tovább virágozna a dolgozók megaláztatása és életszínvonaluk emelkedése.

Horváth Dezső

Mikulás a szegedi nagypostán

Dr. Lovász József felvétele

A jószágos Mikulás december 6-án ellátogatott a Szeged 1. sz. postahivatalba is. A szegedi nagypostán délelőtt előbb meghallgatta a Nádor utcai nagycsoportos óvodások ünnepi műsorát, majd a két csinos krampuszhölgy segítségével megajándékozta a betérő ügyfeleket. Az emeleti felvevőhelyen volt, aki csokoládét, volt, aki postai tárgyú, alkalmi levelezőlapokat vagy golyóstollat kapott a puttönyból. A Mikulás és kísérlőinek egész napos vendégsége kedves színfoltot jelentett a hétköznapi életben. (Képünkön az ünnepség egyik pillanata látható.)

Tizenöt éve alakult a Postai és Távközlési Klub

1980-at írtak a naptárban, amikor Horváth Mihály nyugdíjba került és vele egy időben Varga Kálmán is.

Megemlítette neki, mi lenne, ha megalakítanák a nyugdíjasklubot, pótolva a szeretett munkahelyi közösséget. Ebben a kérdésben megkeresték Bodo László szb-titkárt, hogy legyen a segítségükre. Ő szívesen segített. Ezután megkerestük a nyugdíjban levő kollégákat, hogy legyenek tagjai a klubnak, amit ők örömmel vettek tudomásul és szép számmal jelentkeztek.

Rövid időn belül sor került az alakuló közgyűlésre azzal a céllal, hogy a postás nyugdíjasok művelődési, szórakozási és kapcsolattartási lehetőségeit segítsük.

Az első vezetőségi ülésen megválasztották Horváth Mihályt titkárnak, elnöke dr. Prantner Józsefné, helyettese Varga Kálmán lett.

A szakmai vezetés nevében Pap János és Cziráki János, majd Posta Ferenc is tá-

mogattak bennünket, valamint az igazgatóság részéről, és az ott működő, Széchenyi István nyugdíjasklub részéről is dr. Csiki László és Galambos Sándor személyében.

Ezután hozzáálltunk programjaink megvalósításához. Havonta szerveztünk előadásokat, tudományos, kulturális és egészségügyi területeken. Kitűnő előadók segítettek munkánkat: dr. Szeneci László, dr. Prantner József, dr. Tóttós Gábor, dr. Szuni Éva, dr. Kovács Katalin és a rendőrség részéről dr. Illés László és dr. Kiss Gábor előadók felejtethetetlen és hasznos ismertetői tették színesebbé programjainkat.

Sajnos búcsúznunk kellett 14 tagtársunktól. Sikerként hagyományokat teremtenünk a nyugdíjaséletben. A minden évben megrendezésre kerülő nyugdíjas-találkozók, kirándulások, ünnepségek emlékeztetéseket maradnak.

Jó kapcsolatot alakítottunk ki a győnki nyugdíjasklubbal, Botor Lajos vezetővel, és a

Platán-klubbal, élén Leipold Józsefné asszonnyal, akik sok szép műsorral kedveskedtek nekünk.

Tagjai vagyunk az Életet az Éveknek Országos Szövetségnek. Jóleső érzés volt, és mintegy a klub munkájának elismerését is jelentette a szövetség részéről Horváth Mihály 15 éves munkájáért adott elismerés.

Programjaink megvalósításához sok anyagi és erkölcsi támogatást kaptunk, így a postaigazgatóságtól, valamint a helyi szakmai és szakszervezeti vezetéstől is.

Az elmúlt 15 év során a vezetőség mindent megtett a nyugdíjas postások és családtagjaik művelődési és szórakozási lehetőségeinek biztosítása érdekében.

Bár most nehéz körülmények között kell tevékenykednünk, de reméljük, hogy folytatni tudjuk a hagyományokat.

Horváth Mihály
titkár
Szekszárd

⇒ Rákóczi Margit

1891-ben Lauffer Vilmos könyvkiadó, olyan könyvek után, mint Goethe „Faust”-ja és Garay János Összegyűjtött költeményeit jelentette meg Koroda Pál Az ostrom című háromfelvonásos vígjátékát.

Annak a Koroda Pálnak a színművéről van szó, aki 1858. március 7-én Kisendrédén született és 1887-től haláláig a magyar kir. posta alkalmazottja volt.

1876-ban, még pozsonyi diákként jelent meg „A túlvilág komédiája” című drámai költeményeit, és 1892-ben, mint a m. kir. posta postafogalmazója ígültatott a Kereskedelmi Minisztérium akkori postaügyi osztályán dolgozó kartársával együtt „Alkibiades” című szomorújátékának nemzeti színházi bemutatóján. Egykorú újságcikkek elismerően nyilatkoztak a darab színházi bemutatójáról.

1907-ben Wesselényi címmel dr. Koroda Pál háromfelvonásos történelmi drámáját mutatta be a Nemzeti Színház. Az azóta méltatlanul elfelejtett drámából Koroda történelmi ismereteinek és drámai nyelvezetének megismerése, és újbóli megszeretéseért egy rövid részletet szeretnék idézni a dráma második felvonásából.

A jelenet a zsidói kastély egyik termében játszódik, ahol Wesselényi Miklós testvére, Anna és Bethlen Lajos várják haza Wesselényi Miklóst, nejét, Cserey Ilonát és unokaöccsét, Daniel Istvánt, Haller János garbói várának megostromlása után.

„Daniel István; En örömhírrrel jövők! Ilonát vissza hoztuk! Anna: S drága bátyám? Daniel István: Közeleg népével együtt, mely ujongva Rajongja őt körül! En paripám, Megsarkantúzza hirtelen előre Száguldottam, hogy hírnököldehessek

Bájos rokonom. Anna: Köszönöm, De most Pihenj meg. Mondd el nekem: voltak-e A rút Haller szép várának vitéz Védelmzői? Vagy csak jönnötök Kellett, hogy győzzetek? István beszélj? Bethlen: Csak öt kíváncod meghallgatni, csak Őt nézed, immár megfelekedezel Mindenki másról, még epedve várt Ilonkákról is.

Anna: En futok elébe! Jöttek ti is? Bethlen: István én arra kérék: Maradj most velem! Anna: Titkaid kíváncod Elmondani? Nos akkor én megyek. Ne foghassad rám, hogy kíváncsi volnék Az ily titkokra! (El a középső ajtón.) Anna: (Ilonához, ki őt átkarolva fut be a középső ajtón) Kérlek, most már bocsásd el! Mindjárt, mihelyt a kocsiról leugrott.

Postás irodalmárok (3.)

Koroda Pál

Átfonta derekam s rohant velem Az udvaron, a kertek utain Keresztül-kasul, most beront ide Hozzátok. Az ujongás mámora Ugy megragadta, hogy nem bír vele!

Ilona: Ujongok, mert nem köt le engemet Komor kolostor szűk sötét szobája; Szép otthonom, ti napsugaras termék

Köszöntelek! (A középső ajtónál) Fölemelitek lelkem a magasba, Az édes szellő, mely felőletek száll,

Virágok illatát fuvalja rám, Gyönyör érzem, hogy szabad vagyok!

Nem lesnek rám gonosz tekintetek, Sem durvasággal, sem még undokabb

Hizelkedéssel nem könyvékeznék engem, Kik arra törnek, hogy kifosszanak;

Ti vagytok vélem, kiket szeretek, Ti is szerettek, ugye?

Anna: (Megcsókolja) Ilonám! Bethlen: Szeretlek én is; ahogy csak szabad

Szeretni azt, ki hódolatra kész. Te minden fényes és nagy asszonyi

Erénynek mintaképe! (Kézét csókolja) Anna: Csak neked Nincs szavad, István? Mintha te nem is

Szeretnérd Ilonát? Ilona: Ó oly sokat Tett érettem, hogy szükségtelen Szavakkal bizonyítania. Daniel István: Csalódol; Az, amit tettem: Wesselényiért volt,

Nem érted. Ilona: Igaz! Te magad olyan Lovagnak valloid, akit hódolásra Nem bírhat asszony.

Anna: És leány sem! Daniel István: Az sem! A becsvágy útját választottam én Ez utról én nem térek le azért

Hogy nő kedvében járjak, nem pazarlom Időm reája, kedvemet se rontom

Miatta; azt meg épen nem türöm, Hogy gyöngé kezek járószalagot

Akasszanak az én kemény nyakamba S vezessenek majd erre, majd meg arra

Szeszéyleik szerint.” ...Ennyit a drámából. Az itt idézett részletben már az a megkeseredett, nögyűlölő Koroda szólal meg, akiről időskori ismerősei nehezen tudták elhinni, hogy valaha – a pletykák szerint – a Sebestyén téri Kehrer-féle csemegeüzletbe nemcsak a rózsaszínű sonkák és a friss pozsonyi patkók kedvéért tért be, s a vásárlás csak ürügyül szolgált arra, hogy láthassa a csinos és fiatal Kehrer Ilonkát.

Mindazok, akik a szeretett rokon és barát – Reviczky Gyula – 1889-ben bekövetkezett halála után ismerték meg, el sem tudták képzelni, hogy a mogorva arcú öregúr valamikor nagyon tudott ábrándozni, s nem is gondoltak arra, hogy a századforduló közkedvelt emlékkönyvi versidézetek nek a:

„Márciusban minek volna Kék ibolya nekem, Hogyha azt a te szívedre Soha nem tűzhetem?”

a szerzője ugyanaz a dr. Koroda Pál, akit drámaíróként, esetleg a magyar kir. posta postatanácsosaként ismert a kor embere.

Versei a budapesti lapokon kívül megjelentek a Posta és Táviráda évkönyvekben is, melynek 1901-ben dr. Henney Vilmossal és Szentessy Gyulával elindította és szerkesztője volt.

1906. december 10-én a „Budapesti Posta- és Táviráda-tisztviselők Ének és Zeneegyesületének” 10 éves jubiláris hangversenyét Koroda Pál Prolog című versével nyitották meg:

„Szálljon el a napi munka gondja, A serény kéz tartson pihenőt, Lelkesülés lángjában lobogva Áldozunk most oltárunk előtt. Dal műzsája! Tíz éves frigyünk Hozsannája mai ünnepünk.

Mérhetetlen a dal birodalma! Ude hajnal, méla alkonyat, Felujongva mámor, bú siralma Dalban szórják ránk varázsukat. A szabadság riadója zengve Száz halálón át visz győzelemre.

Uj kor napja hinti ránk sugarát, Nem győzhetnek régi fegyverek, Csöndes munka sikereit várják A dolgos fők, a dolgos kezek. Uj dal szól; nem buzdit

rombolásra, De hatalmas, üdvös alkotásra.

Üdv nektek, kitartó dalos társak, Ma vidáman csengjen a zene. Kedveteknek adjon röpké szárnyat

Ez az ünnep: a dal ünnepe! S dalaink mestere: üdv neked! Friss babért teremjen ihleted.

S üdv nektek vezérek! Mint tűzszlop Ugy világít példátok nekünk. Együtt küzdtek, együtt fáradoztok

És ím, együtt éreztek velünk, Egyesülve fennkölt érzelemben Lesz seregünk mindig győzhetetlen.

S felragyogva e szép ünnep fénye Buzdítsa, hevítse a kebelt, Míg küzdünk, hogy részünket kivéve

A nagy műből, mit korunk terem, Győzhessünk a téren, messzeségen,

A természet erőin merészen, Zengjük el a munka himnuszát, A legszebb dalt: a jövő dalát!”

Sajnálatos módon az 1967-ben kiadott Magyar életrajzi lexikonban a Koroda Pál szócikk gyűjtője nem ismerte sem a századfordulós postai irodalmi jellegű kiadványokat, sem a „Magyar írók élete és munkái” című, 1955-ben megjelent egyszerű életrajzi kiadványt, melyet Gulyás Pál adatgyűjtéséből Viczián János rendezte a sajtó alá, és melyekből tudomást szerezhettek volna arról, hogy az az író, akit, mint Reviczky Gyula munkáinak sajtó alá rendezőjét és a Petőfi Társaság tagját tartott számon a lexikon, nyugdíjas éveiben írói honoráriumából, nap mint nap nem üldögelhetett volna kedvenc habos kávéja mellett a Fiume kávéház Múzeum körútra néző ablakánál, ha 1913-tól – postai nyugdíjazásától – 1933. augusztus 13-án bekövetkezett haláláig nem a posta nyugdíját élvezte volna.

„Az Est” című napilap 1933. augusztus 15-én a következő rövid hírt közölte: „Meghalt Koroda Pál, a költő. Vasárnap a Vöröskereszt kórházban 75 éves korában meghalt Koroda Pál, költő és színműíró, a Petőfi Társaság tagja és a Nemzeti Irodalmi Társaság elnöke. Koroda hosszabb idő óta szívbjában szenvedett. Néhány évvel ezelőtt irodalmi harcot indított az érvényesülési nem töréért. A legutóbbi hetekben is harcos irodalmi tanulmánya jelent meg »Rákóczi élő tábora és ellen-tábora« címmel. A főváros díszsírhelyet ajánlott fel. Temetése iránt intézkedés egyébként nem történt.”

1933 augusztusában a Kerepesi úti – ma Fiumei úti – temetőnek ugyanabban a 47-es parcellájában helyezték örök nyugalomra, ahova az 1932-ben tragikus bal-esetet szenvedett, Endresz György óceánrepülő – ki szintén postás is volt – földi maradványai kerültek.

Jövőkép 1906-ból

Madách örökbecsű művét, „Az ember tragédiája”-t lapozgatva, elmerengtem a tizenkettedik színen, amiről így ír maga Madách Imre: „U alakra épült, egyszerű falanszter udvara. A két szárny földszintje nyílt, oszlopos csarnokot képez. A jobb oldali csarnokban mozgásban levő, kerekas gözgépek között munkások foglalkoznak. A baloldaliiban a legkülönbébb természettudományi tárgyak, mechanikai eszközök, csillagászati, kémiai műszerek, s egyéb különlegességek múzeumában egy tudós működik. Mindnyáján a falanszterhez tartozók – egyenlően vannak öltözve. Ádám és Lucifer az udvar közepén felbukkannak a földből” – és mint az a drámában meg vagyon írva, Ádám itt találkozik a jövővel, melyet Madách látnoki szemével oly reálisan írt le.

Elgondolkodva a madáchi jövőképen, eszembe jutott, hogy nem is olyan régen az egyik „Posta és táviráda évkönyv”-ben is olvastam valami postás „jóslatról”. Keresésemet siker koronázta, megtaláltam azt a 90 évvel ezelőtti, 1906-ban megjelent évkönyvet, melyben a „Postás” álnevet használó író a postás jövőképét „Az ember tragédiájá”-nak általa kissé ártírt változatában tárja elénk. Ime, ez „A jövő”-kép:

„Tudós: Nos jöjj, nézzük meg a múzeumot Páratlan az egész a mai világon. Ez ló, melyről regélik, hogy barátul Tartá az ember; ingyen, munka nélkül. A posta is használta eszközül őt, A karriolokat ez húzta...

Ádám: No lám! Tudós: Ma már, tudod, hogy mindez ismeretlen. A ló fölösleges, haszontalan lett. A posta villamos motorja gyorsabb. E kis szekrény ugyan mire való volt? Ezt hajdanán levélsekre nynek hívták! Bizony bambák voltak elődeink!

Ádám: Tudós: Ez utcán álltak a kicsiny szekrények; Ezekbe dobták mind a levelet, mit A posta által kellett küldeni. Aztán jött a ló által vont kocsi; Azon egy ember, gyűjtőnek nevezték, Mi a szekrénybe volt, az szedte ki, Vitte a hivatalos helyiségbe! Mennyi idő s erőpazarlás, rémes! Mily egyszerű lett mindez! Lásd ma már, A postaszekrény, mint azt jól tudod, Villamos légnyomású szerkezettel A bedobott levelet, mint a szélvész, A föld alatt fektetett csövekben Szállítja be a postahivatalba! S e játékszer mi célra kellett? Ez volt a betűző! Érted, a betűző! Szegény, bolond, együgyű régiek! Nevetnem kell, ha most rá gondolkol! A levelet, s mindazt, mi egybegyűlt A hivatalban, sorba rendezék, S aztán neki állítottak szolgálkat, S azok kinlődtak, győtrődték vele. Mi más ma már! Ha milliókra rüg Levél, újság vagy bármi küldemény... Egy perc ... tíz perc ... s rendbe van már minden, Ember erő nélkül végez a gép!

Ádám: Tudós: Ez volt a betűző! Érted, a betűző! Szegény, bolond, együgyű régiek! Nevetnem kell, ha most rá gondolkol! A levelet, s mindazt, mi egybegyűlt A hivatalban, sorba rendezék, S aztán neki állítottak szolgálkat, S azok kinlődtak, győtrődték vele. Mi más ma már! Ha milliókra rüg Levél, újság vagy bármi küldemény... Egy perc ... tíz perc ... s rendbe van már minden, Ember erő nélkül végez a gép!

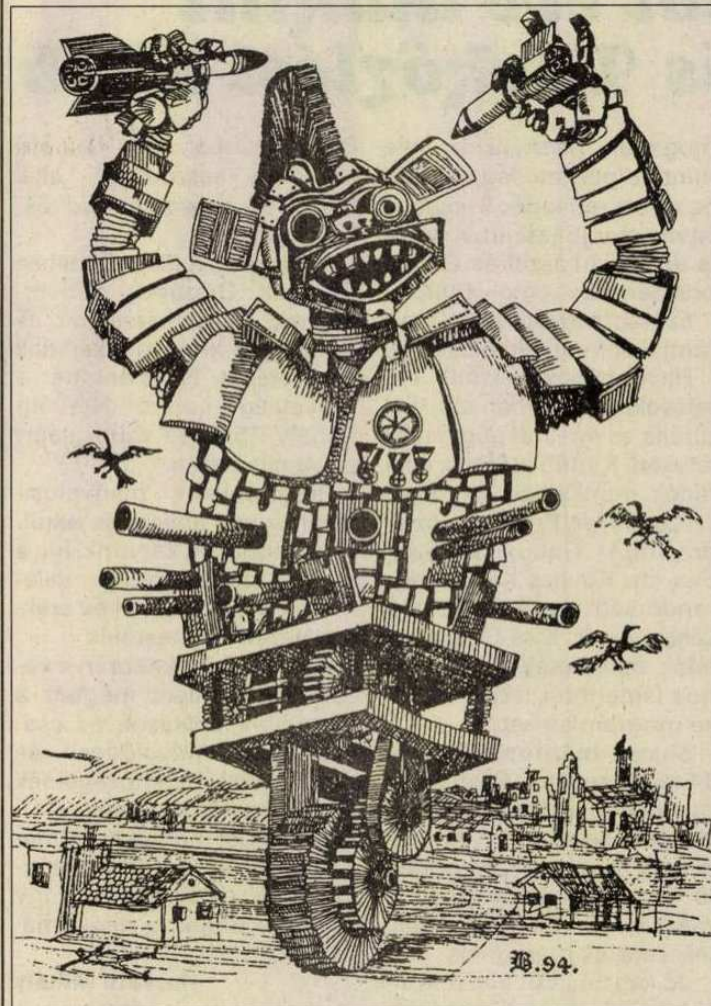
Ádám: Tudós: Ez volt a betűző! Érted, a betűző! Szegény, bolond, együgyű régiek! Nevetnem kell, ha most rá gondolkol! A levelet, s mindazt, mi egybegyűlt A hivatalban, sorba rendezék, S aztán neki állítottak szolgálkat, S azok kinlődtak, győtrődték vele. Mi más ma már! Ha milliókra rüg Levél, újság vagy bármi küldemény... Egy perc ... tíz perc ... s rendbe van már minden, Ember erő nélkül végez a gép!

Ádám: Tudós: Ez volt a betűző! Érted, a betűző! Szegény, bolond, együgyű régiek! Nevetnem kell, ha most rá gondolkol! A levelet, s mindazt, mi egybegyűlt A hivatalban, sorba rendezék, S aztán neki állítottak szolgálkat, S azok kinlődtak, győtrődték vele. Mi más ma már! Ha milliókra rüg Levél, újság vagy bármi küldemény... Egy perc ... tíz perc ... s rendbe van már minden, Ember erő nélkül végez a gép!

Ádám: Tudós: Ez volt a betűző! Érted, a betűző! Szegény, bolond, együgyű régiek! Nevetnem kell, ha most rá gondolkol! A levelet, s mindazt, mi egybegyűlt A hivatalban, sorba rendezék, S aztán neki állítottak szolgálkat, S azok kinlődtak, győtrődték vele. Mi más ma már! Ha milliókra rüg Levél, újság vagy bármi küldemény... Egy perc ... tíz perc ... s rendbe van már minden, Ember erő nélkül végez a gép!

Eddig tart „Postás”-unk jövőképe, és – úgy érzem – igen-igen elcsodálkozna, ha írása megjelenése után 90 évvel feléledne és meglátná, hogy jövőképei nem is voltak oly irreálisak, mert a ma fiatal postásai már nemigen tudják, mi az a „karriol”, amit a ló húzott, és abban sem vagyok biztos, hogy a gépi bélyegzés megjelenése óta ismert még az a szó, hogy „lebetűzés”.

Rákóczi Margit

Baky Péter grafikája

Hol lakik az Úristen?

Nyilván az égben – mennyben – sok-sok felhő között és onnan néz ránk bölcsen és megértően.

No de mit kezdünk a földi istenekkel, akik égi istennek képzelve magukat sem bölcsességet, sem megértést nem tanúsítanak?

Fogas kérdés, s a válasz sem lehet egyértelmű, egy viszont biztos – szerintem – nem törődni velük lehetetlenség. Talán nem is kell, de hanyatt esni tőlük sem ajánlott.

Pár nappal karácsony előtt négyéves forma kisember ül le mellém a villamoson nagymamája kíséretében.

Leplezetlen érdeklődéssel pislog rám, majd egyszerre csak dalra fakad:

„Télapó itt van, hó a szakállá, lánc, lánc, eszterlánc, piros alma, aranyág.”

Pár pillanatilag csendben van, majd sértődötten kérdezi: „Nem volt szép?”

– De szép volt – válaszulom –, de az eszterlánc az egy másik nótában van... Persze így is jópofi, amit énekelte!

Újabb kérdés, s újabb kérdés: – Mondd, te nem Mikulás vagy?

– Miből gondold?

– Háát szakállad van, de hol a piros ruhád?

– Az nekem nincs, mert én egy nyári Mikulás vagyok.

– Az milyen?

– Hát ilyen, mint én.

Ezen óriásit kacag, majd nagymamája óvó karjai között leszáll, és még sokáig visszainteg...

„Pingadu”, mondja a legkisebb – alig két éves – unokám, s értetlen arcomat látva egy kis lepoprellót ad kezembe, s a pillangót mutatva ismétli: „Pingadu.”

Pingadu a sárpilisi néni-kéd – mondom én –, ez pillangó, pil-lan-gó... Érted?

Érti, persze, hogy érti, s pár méterrel a képembe röhög: „Pingadu...”

Jó, ha neked pingadu, nekem nyolc, legyen pingadu...

Fontos – igen fontos – megbeszélésen veszek részt, s újságunk 1995. évi dolgairol tájékoztatom az egybegyűlteket, mikor berobban a terembe a Magyar Posta Rt. általam igen tisztelt képviselője, s mondatomat félbeszakítja(?) elkezd beszélni.

– Elnézést – mondom én –, de szeretném befejezni elkezdett mondatomat...

Döbbenet néz rám... „Tessék...”

Nem folytatom, ha csak „tessék”, akkor nem.

Pingadu? No azért nem. Még akkor sem, ha néha nekem nyolc, másnak 18 (%), s akkor sem, ha az én gyerekoszobám ablakából a ló nézett ki néhanapján. Okos ló volt különben, mert ha hátára ültem, sohasem dobott le. Vigyázott rám, óvatosan, figyelve lépkedtem. Pillangónak hívták, de lehet, hogy Pillének. Pingadunak biztos nem, de ez most már édes mindegy...

Darvas Ferenc

Napköszöntő

Élvezem itt fenn a csendet hegyi táj lehel hűvös reggelt a Nap arra vár felkeljen vöröslő homlokát meglessem Lent köd ül, mint a tenger mintha tudatni is akarná ilyen ott a hullámok alján jön itt a Duna horizontján míg, jön fel az időlétrán amott a hullámokon vibrál megfürdetve fény vonulatát képmása táncol a víz taraján emitt mosakszik a hegnyek lábán s mint ős fáradhatatlan lakáj majd egész nap engem szolgál. Isten tartsa meg e jó szokást.

FEBRUÁRBAN INDULÓ TANFOLYAMOK

NYELVTANFOLYAMOK

Angol: 5 tudásszinten, heti 2x3 órában
német: kezdő csoportok, heti 1x4 és 2x3 órában.
Részvételi díj:
100 órára (heti 2x3 óra): 10 000 Ft (7000 Ft)
60 órára (heti 1x4 óra): 6000 Ft (4200 Ft).
Jelentkezés: folyamatosan Nagy Lászlónál.

JÓGA

Gyerekeknek: február 5-től június 10-ig, hétfőnként 16–17 óráig.
Részvételi díj: 4000 Ft (2800 Ft).
(Befizetés részletekben is lehetséges.)
Felnőtteknek:
KÖZÉPHALADÓ SZINTEN
február 7-től május 29-ig, szerdánként 16.30–18 óráig,
ALAP- ÉS HALADÓ SZINTEN
február 9-től május 31-ig, péntekenként,
alapfokon 14.30–16 óráig,
haladófokon 16.15–17.45-ig.
Részvételi díj: 5000 Ft (3500 Ft).

FOTÓTANFOLYAMOK

Alapfokú: február 8-tól április 25-ig, csütörtökönként 17–18.30-ig,
haladó: február 6-tól április 23-ig, keddenként 17–18.30-ig.
Részvételi díj tanfolyamonként: 3500 Ft (2500 Ft).
Beiratkozás és befizetés az első foglalkozáson.

ALAPFOKÚ KÉZMŰVES

Foglalkozások: csütörtökönként 17–20 óráig.
A 60 órás tanfolyam részvételi díja: 5400 Ft (4000 Ft).

ALAPFOKÚ SZABÁS-VARRÁS

Foglalkozások: szombatonként 8.30–12 óráig.
A 60 órás tanfolyam részvételi díja: 5400 Ft (4000 Ft).

ALAPFOKÚ BŐRMŰVES

Foglalkozások: péntekenként 16.30–19.30-ig.
A 60 órás tanfolyam részvételi díja: 7000 Ft (5000 Ft) +
nyersanyagköltség.

HALADÓ VIRÁGKÖTÉSZET

Foglalkozások: péntekenként 16.30–19.30-ig.
A 60 órás tanfolyam részvételi díja: 7000 Ft (5000 Ft) +
nyersanyagköltség.

A POSTÁS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
FEBRUÁRI PROGRAMAJÁNLATÁBÓL

3-án 9 órakor:

AZ ÉPÜLETFOTÓZÁS címmel **Lugosi László** fotóművész dia-
vetítéssel kísért előadása.

10-én 10 órakor:

MESTERSÉGEK HÁZA – kézműves foglalkozások nagycsoportos
óvodásoknak és kisiskolásoknak.

„Maszkabál” (Velencei álarccok és maszkok készítése.)

11-én 17 órakor:

PÓDIUM – **FARSANGI MULATSÁGOK** címmel a Budai Opera-
társulat előadásában részletek hangzanak el vidám operákból
és operettekéből.

Házigazda-műsorvezető: Zelinka Tamás.

16-án 18–22 óráig:

PÉNTEK ESTI FARSANG.

Fellép a **Roll Stars**. Sztárvendég: **PLEXI** – a Modern Hungáriá-
ból.

(Asztalfoglalás a fenti telefonszámon.)

19-én 17.30-kor:

NŐK NAPJA – ÁTVÁLTOZTATJUK II.

Hajápolási, hajviselési tanácsadás és bemutató. Az érdeklő-
dők új frizurákat és hajszíneket is kipróbálhatnak.

25-én 17 órakor:

PÓDIUM – **CHOPIN-EST** Fellegi Ádám zongoraművész önálló
estje.

28-án 19 órakor:

GENEZIS – ezoterikus klub

Az ezoterikáról általában.

Előadó: Déry Zsuzsa, közreműködik: Molnár György, az
Omega együttes tagja.

Mondásokon gondolkoztam

„Kaparj kurta”, talán neked se jut...
„Ép testben” épp, hogy lélek...
„Egyik kutya”, másik pittbul...
„Egy gyékényen árul” Iván Ivanovics – Ilie Nasfare, és
King Fu Lui – továbbá Horváth Józsi stb...
„Kilóg a lóláb” meg a popsid a gatyából...
„Hiba van a kréta körül”, de Kréta meg megvan...
„Horogra akad”, ha volna horog, de csak szociális háló
van... Van?
„Sértődj meg, Lajos”, anyádat meg add be a szociális ott-
honba, ha találsz még egyet...
„Jó estét, jó szurkolást!” Jaj Istenem, ugyan már kinek?
„Borsot tör az orra alá”, meg ólmozott piros paprikát...
„Se pénz, se posztó”, néha még fabatka sem...
„Dugába dől”, dug, dugni, Dugonics Titusz...
„Több is veszett Mohácsnál!” Az 1. sz. hivatal azért még.

áll...
„Nem káptalan a fejem.” Naná hogy nem, hisz oly ostoba
vagy, mint a képtelen káptalan...
„Egy füst alatt”. Gyűjtogatunk, gyűjtogatunk?...
„Sok van a rovásomon.” Csak neked?...
„Ismerd meg önmagad!”
Torzításmentes tükrök vásárolhatók...
„Kenyeret és cirkszt!” A kenyér még mindig olcsóbb,
mint a cirkszjegy...
„Előre iszik a medve bőrére.” Bort, sört, kéz alatt vásárolt
kotyvasztott pálinkát?
S mi köze ehhez a medvének?...
„Ha rövid a kardod, toldd meg egy lépéssel!” Gond egy
szál se, legfeljebb felszúrnak, mint egy grillcsirkét...
„Kereket old”, mint K. Jolán hivatásos szexiparos a jó-
zsefvárosi kocsisoron az öt elszámoltatni akaró APEH-el-
lenőrök elől.
„Megoldódik a nyelve.” Dollár, марка, font, távol-keleti
jen...
„Otthagy csapat papot.” „És így a csapat szomszédba
mégyen Csokonai Vitéz Mihály” – „Tovább nem győzte vár-
ni a csapat, Ott hagyta a hordót / a bor kifolyt /...”
No comment.

„Megoldódik a nyelve.” Vagy azért, mert úgy berúgott,
mint az albán számár, vagy azért, mert „finoman” megkér-
ték: ugyan, pofázz már, hapsikám...
„Harapófogóval sem lehet belőle kihúzni.” Mai riporterek
kérdései elől eszeveszetten bujkáló és magukat letagadó
politikusok és közéleti emberek...
„Ismerd meg önmagad!”
A tükör négyzetmétere körülbelül ezer forint... Holnaptól
valószínűleg ez is drágább lesz... Drága ismerkedés lesz, de
megéri (?)
„Ha rövid a kardod...” fordulj meg, és mindig lesz, aki hát-
ba szúrjon...
„A rövidebbet húzza.”
Riporter, akinek több is veszett Mohácsnál, több volt ro-
vásán, egy füst alatt többet ivott a medve bőrére, megoldó-
dott a nyelve, nem káptalan a feje, nincs lólába, se pénze, se
posztója, eddig még nem akadt horogra, nem dőlt dugába,
bár tört borsot, de kenyérért sohasem csinált cirkszt, nem
árult egy gyékényen senkivel, nem oldott kereket és sem
csapat, sem papot nem hagyott ott.

– Veégh –

Baky Péter illusztrációja

Darvas Ferenc

Miért lehetetlen

Miért lehetetlen, rettenetes hinni vélned
A Nagy Világsszellem-Világlélek
az egész Világegyetem körül lebeg
körbefonja az embert és földet sugárzón
s változó Universum ész abszurdumját
mert ugyan érthetetlen, föl nem fogható
drámai születéseket és – és pusztulást
s mint felfújt buborék plazma héja
körbe véve azt a Nagy Lélek karéjjal
sugármezejével részekre behálózza
az Étert és beindítja a születő sejtet
melyben ott van parányi mennyiségben
és tudja mikor s mit kell tennie
hogy formálódva majd kialakulva
megtervezetten, pontosan egésszé legyen
hogy a világosságban, a fénynél
papírra rójon netán gondolat sorokat
vagyis az a valaki Te is lehetnél
az a valaki bárki is lehetséges
nem kizárt, hogy így köszönt a lélek..

Ha kimondom, ja-
nuár, frisslábú, ké-
nyesfutású csikók
jutnak az eszembe.
Csakis ez illik az év
első hónapjához, ez illik
az ember vágyához és álmaihoz.
A nekiszabadult csikók látvá-
nya, amint vadul szembefut-
nak a széllel. Ilyenkor elhi-
szem, hogy legyőzzük az előt-
tünk álló évet. S én szeretem
az évkezdést, az újrakezdést,
hiszen az év arra való, hogy
legyőzzük. Ki merné a szem-
embe mondani, hogy álmo-
dozom?

Persze könnyű nekem, az
örök optimistának.
Elmesélhetek egy történe-
tet?

Egy nagyon régen megtör-
téntet, egy hóba fúltat, egy
maig fénylő hajdanit? Az első
verseimet egy szilveszter éjje-
lén írtam. De azon nyomban
elhittem magamról, hogy ve-
lem csoda történt. Mikor volt
ez? 1943 szilveszterén.

S én attól kezdve úgy éltem,
hogy tudtam, a céloom: költő le-
szek, író leszek. Semmi más.
Aztán, mikor szüleim igyekez-
tek ennek hiábavalóságáról
meggyőzni, hiszen ők mindent
a realitás talajáról szemléltek,
az én alig tizenhét éves álmo-
dozásaimat is, makacsul azt
hajtogattam: majd meglátjátok.

Persze ma már tudom, nem
az volt a csoda, hogy azon az
éjszakán verset írtam, hanem
hogy elhittem magamról: ez-
zel beléptem egy különös vi-
lágba, ahol a szavaknak más
értelme van, ahol törvények
uralkodnak, s én örömet tu-
dok adni az emberiségnek. De

aki tizenhét évesen nem dé-
delget világmegváltó álmokat
és terveket, az mit akar a vi-
lágától? Nos, a csoda akkor jött
el, amikor másnap és harmad-
nap is verset írtam, elindulván
egy felfelé vivő lajtorján,
amely az elhatározástól elvitt
a megérkezésig. S úgy lettem
költő, szinte észrevétlenül,
hogy ezért napról napra min-
dent elkövettem. S két év után
az első versem már napvilá-
got látott. Egy költő azt mon-
da verseimre: „Fiam, ez igazi
költészet...”

A csikók merészségével
vágtam neki a világnak, és ez-
zel elég a múlt felidézéséből.
Hiszen a jelenről akarok írni.
Arról, hogy ez a mai kor foly-
ton rákényszerít a változásra,
akár akarjuk, akár nem! Rá-
kényszerít a merészségre, a
változtatásra, az új és új sze-
repvállalásra. Ki voltál teg-
nap? Ugyan, kit érdekel ez
ma? Én még találkozhattam
Szép Ernővel, ezzel a kitűnő
íróval, aki fölött átzúgott, átro-
hant a világ, az a polgári világ
tűnt el alóla, amelynek finom
hangú poétája, színjátékszer-
zője, novellistája és regény-
írója volt.

Az írószövegségben láttam
először, ahol félrehúzódom be-
szélgetett egy másik íróval.
Tudtam, hogy kicsoda. Tud-
tam, hogy nehezen s félve is-
merkedik. Odavitt egy író ba-
rátom s bemutatott.

Mondtam a nevem.
Ő is:
– Szép Ernő... – s megállt
egy pillanatra, fanyar mosoly
az arcán s aztán hozzátette: –
voltam...

Erről volt híres. Erről a
„Szép Ernő voltam”-ról.
Igen. De kit érdekel az ma,
hogy ki voltál... Csak az, hogy
ki vagy ma! Mire vitted? Vi-
szed-e valamire?
Mindig is szerettem az öre-
geket. Szenvedéllyel keres-

Takács Tibor

Január csikói

tem a társaságukat. Később
éppen ez adott a kezembe egy
8 mm-es filmkamerát, ami va-
lójában játékszer volt. A hat-
vanas évek elején, ’63-ban,
’64-ben, ’65-ben, sorra-rendre
felkerestem öreg író barátai-
mat, akiket szerettem, tisztel-
tem, akikhez vonzódtam, de
olyanokhoz is bekopogtat-
tam, előzetes telefon alapján,
akiket addig nem ismertem
személyesen. Az ürügy a földi
halhatatlanság volt: elmond-
tam, szeretném őket filmen
megörökíteni. Mivel a film né-
ma volt, másnap megírtam a
filmkezés történetét. Mára egy
olyan könyv kerekedett ki eb-
ből, ami kiadó után kiált.
Hogy ki mindenki került a ka-
merám elé? A névsor különle-
ges. Íme: Dutka Ákos, Franyó
Zoltán, Barta Lajos, Szucich
Mária, Földessy Gyula, Rideg
Sándor, Erdélyi József, Sinka
István, Horváth Béla, Füst Mi-
lán, Áprily Lajos, Devecseri
Gábor.

A fiatalabb, főleg erdélyi
kortárs író barátaim is filmre

kerültek, vagy Erdélyben,
vagy budai otthonomban. Bo-
dor Pál, Létay Lajos minálunk,
Kolozsvárt meg Kányádi Sán-
dor, Bajor Andor, Bálint Tibor,
Földes László, Huszár Sándor,
Fodor Sándor, Panek Zoltán,
Páskándi Géza, Majtényi Erik,

Jánky Béla, az öregek közül
Jancsó Elemér, Balogh Ed-
gár...

A képzőművészek közül
Szentendrén Barcsay Jenő,
Mihályt Pál, Kolozsvárott Gy.
Szabó Béla, zsögödi Nagy Im-
re, Nagybányán Balla József
és Véső Ágoston...

Mivel a film néma volt, a fil-
mezést követő napon megír-
tam e találkozások történetét,
felhasználva a helyszínen ké-
szített gyorsírt jegyzeteimet is.

Igen, szerettem az öregek
barátságát, társaságát, hiszen
olyan sok élményük van:
múltról, emberekről... Hogy
megmosolyognivalók is vol-
tak? 1963-ban Dutka Ákoshoz
mentünk Franyó Zoltánnal.
Dutka már 82 éves volt, igazi
öreg ember, csoszogó léptű,
aki vállán vitte rengeteg élmé-
nyét. Franyó meg a maga 76
évével szinte fiatalnak látszott
mellette. Beültek Dutka reme-
te padlásszobájába virágok,
könyvek és emlékeik közé.

Dutkát éppen akkor tüntet-

ték ki. Mutatta boldogan, lel-
kesen az állami elismerést. De
ezt Franyó nem hagyhatta szó-
nélkül.

– Tudod, engem is... éppen
most... – s mondta, mondta,
hogy jaj, le ne maradjon sem-
miben.

Mindkettő magáról beszélt.
Párhuzamos beszélgetés folyt
arról, hogy ki voltam egyko-
ron... Igen, de Franyó még
benne volt a mindennapi iro-
dalmi életben... Még ezután
kapott Herder-díjat, még ez-
után habzsolta az életet, to-
vábbi 14 éven át, túlélve a
90. évén, amikor megadta ma-
gát a halálnak.

Azt valósította meg, amit
Szép Ernő nem tudott.

– Franyó Zoltán vagyok, Te-
mesvárról – mondta, ha olyan
valakivel találkozott, akit még
nem ismert személyesen. – Én
fogtam le Ady szemét a halot-
tas ágyán, az én német nyelvű
fordításomban zengenek leg-
szebben Ady versei, én fordí-
tottam le, egyetlen éjszaka,
József Attila Thomas Mann
üdvözlésére írott versét, hogy
másnap, németül is felolvas-
hassák a Zeneakadémián...

Igen, az életszeretetet, az éli-
ni akarást üzeni nekünk a
múltból Franyó Zoltán.

– Tudod, amikor Kolozsvárt
szolgálaltam, sokszor kilovagol-
tam a Boncza-birtokra, Csuc-
sára... – mesélte, mert min-
dig mesélt, megunthatatlanul.

Hogy ki emlegeti ma?
Hol vannak kiadatlan mű-
vei? Mi lett a temesvári villájá-
val? Mi lett az élményei soka-
ságával, a megírtakkal s a
csak elmeséltekkel?

Amíg emlékszik rá valaki,
addig él.

Élete utolsó húsz évében
harminc könyve látott napvi-
lágot.

Ha ma még élne, mit mon-
dana a világról? Az irodalom-
politikáról, a művészet- és író-
ellenességről? Csak a napok-
ban három olyan íróval be-
széltem, akiknek mostanában
jelent meg könyvük. Nem írom,
milyen kiadóknál, mert
hiszen az is nagy dolog, ha va-
laki vállalkozik ma új könyvek
megjelentetésére. De a lényeg
az: egyikük se kapott egy fillér
honoráriumot se.

S mégis, a pénzügyminisz-
ter legnagyobb gondja volt az
írói honoráriumok megterhe-
lése 44 százalékos tb-járulék-
kal. Alkotmányellenesnek bi-
zonyult ez a kísérlet, mint oly
sok minden más, az elmúlt
időszakban.

De azért az írók írnak, az al-
kotók nem pihennek, az em-
berek az új esztendő küszöbén
reménykednek. Hiszen mindig
arról volt híres a magyar,
hogy a legelkeserítőbb hely-
zetekben sem adta fel. Ezért
jöhetett éppen negyven éve
1956, a forradalom, a régi vi-
lág elsőprése, s ha nagyon
hinni akarunk a mostani elem-
zőknek, talán már látszik a sö-
tét alagút vége, lehet remény-
kedni a felemelkedésben.

Lehet?
Akarunk?
Már miért ne? Hiszen január
csikói török a havat, a telet, út-
ra hívna, gyerünk, menjünk
mi is. Reménykedjünk a jó-
ban, a kibontakozó jelenben.

Szilveszteri utólagos

Karácsonyi körkérdéseink

- Kit utál legjobban?**

 - Az anyósomat, mert a karácsonyi esti halászlémbe mindig visszaköpökdí a szálkákat, és azt mondja; egészségedre!
 - Az életemet, az italomat meg a szomszédomat.
 - Utóbbi miért?
 - Mindig azt mondja, olyan po-fám van, mint a macskámnak.
 - És?
 - Nincs macskám, csak dísznóm...

A postás Margitkát!

 - Mi baja vele?
 - Zöld a ruhája én meg lila-fehér szurkoló vagyok...

A Rózsit!

 - Az ki?
 - Jaj, ha nem ismeri...

A rendszert!

 - Melyiket?
 - Azt, amelyik nem hoz nekem pénzt!
 - Járna?
 - Na látja, ezen még nem gondolkoztam...

A sárpilisi nénikémet!

 - Ilyen helység nincs is...
 - Nincs?
 - Nincs!
 - De nénikém azért lehet!

Utálom a lazacot, a sóska-t a spenótot meg az ürgepörköltet...

 - Mást nem?
 - De...
- Mi lenne az?**

 - A lazac, a sóska, a spenót és az ürge...

- Aztat a kurva magyar nyelv...

 - Mit vétett maga ellen?
 - Tud te milyen sar kimond aztat visontlatásra?
 - Mondja azt hogy...
 - Debre vecser!...

- A Wiskas macskák hirdetést a tv-ben...

 - De hát az olyan kedves...
 - Próbáld megenni...

- Téged...

 - Kérdezhetem, hogy miért?
 - Rögtön adom a barátnőmet...

- Na végre! Mondja, legyen kedves, ki az 1945-1995 telefonszám tulajdonosa?

 - Ilyen szám nem létezik...
 - Nem?
 - Nem bizony, de mit akar tőle?
 - Hangja alapján maga még túl fiatal ahhoz, hogy megértse...
 - 1936-ban születtem...
 - Fiatalabb nálam, de ez nem a tudakozó?
 - Nem...
 - Akkor miért vette fel a telefont, de utálom magát!...

- Soroljam?

 - Sorolja!
 - Például a Matávot!
 - Szegénykét miért?
 - Van telefonja?
 - Van!
 - Hogy maga milyen békés ember...

Variációk egy témára

- Hogy van az anyósod, Józsi?**

 - Most már, hogy levélbomba-t küldtem neki Grácból, köszönöm, jól...

- Nem látom a hollód, Rózsit!

 - Szült szegény, és nagyon beteg... Depressziós...
 - Nofene, miért?
 - Leányt várt, oszt fiú lett. Bálint!
 - De hiszen ez öröm!
 - Ne lásd meg...

- Gratulálok, Bálint gazda!
- Ugyan már, mihez?**

 - Magáról nevezték el a posta logóját!
 - Ne vicceljen, erről a kicsiről?

- Mondd, Lajos, te tudod, hogy mi az, hogy logó?

 - Persze hogy tudom, de hosszú ó-val...

- Mondja, Pista néni, hogy tesszik a posta új figurája?

 - Mondjam?
 - Mondjal!
 -mondta...

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	
12							13					
14				15		15		16		17		
17					18		19		20			
21					22			23		24		
25			26						27		28	
		29					30			31		
32	33			34		35				36	37	
38			39		40				41			
42			43	44				45			46	
47		48			49		50			52		
53			54			56			57			
58				59				60				
61					62		63					

Babits Mihály versidézte az év fordulójának hangulatát idézi.

VÍZSZINTES

2. A versidézett első része. 12. Savval kezelő. 13. Az iskola legszigorúbb fegyelmiével büntető. 14. Gombaszögi ... (színművész volt). 16. Sebesülésem. 17. Zúditó. 18. Gyorsan szedi a lábát. 20. Ízesítő. 21. Fél gyáros. 22. Nagy agyagszobor. 24. Széptevés. 25. Nyest részt. 26. Olasz író. 28. Kőbe vés. 29. Lányanya gyermeke. 30. Nőstény disznó. 32. Női becenév. 34. Tó a Lappföldön. 36. Dán és osztrák gépkocsijelzés. 38. Oxigén változat. 40. Testek páratlanjai. 41. Értéket őrző rekesz. 42. Kecsehang. 43. Házialat. 45. Morze hang. 46. Kiütés. 47. A Volga mellékfolyója. 49. Megeléget. 51. Görög betű. 52. Etruszk kezdet! 53. Sakk kifejezés. 55. Túvel dolgozik. 57. Női név (ford.). 58. Latin előjáró, át, túl. 60. Női becenév. 61. A-val a végén agyagból égetett tárgy. 63. Miniszterelnökünk volt.

FÜGGŐLEGES

1. Az idézet második része. 2. Község Baranyában. 3. Hitegette. 4. A Dóra jelenti írója. 5. Vőlegénye van. 6. Középen szór! 7. Viki egy-

neműi. 8. Fél Mister. 9. Lekváros. 10. Egy magyar... (Jókai). 11. Pán-célszekerény. 15. Mértani test. 18. Az ötezer is ez. 19. Róma folyója. 22. Ázsiai sivatag. 23. Puccini hősnő, szerelmese karjaiban hal meg. 26. A jelen. 27. Római pénzecske. 29. Idegen állatkert. 31. Versenyre készül. 33. Kocsikázik. 35. Szabvány az USA-ban. 37. Színes a madár. 39. Tagadószo. 41. Sportág. 44. Szomorúság. 45. Víztömeg. 48. Kérjedi! 50. Az egyik nem. 51. Vállalati forma. 52. Afrikai ország (ford.). 54. Farsangi sütemény (ford.). 56. Francia névelő. 57. ...Nielsen (a némafilm csillaga volt). 59. Mos keverve. 60. Hiányos Cini! 62. Határrag. 63. Orosz repülőgéptípus névbetűi.

Molnár Andrea az olimpiára készül

Molnár Andrea, a Postás Sport Egyesület tornásza (szponzorai: Matáv, Posta, Antenna Hungária és a szakosztályt külön támogató Postabank) nyolcéves korától itt tornászik, nem akar változtatni. Edzői: Fenyvesiné Szeder Ágnes és Osztie Géza. 1992-ben tizenötödik összetettben az olimpián, ugyanebben az évben, az Európa-bajnokságon 4. ugrásban. A 93-as világbajnokságon 2. helyen végez, az Európa Kupán talajon övé az arany, harmadik ugrásban, tizenharmadik összetettben. A 94-es év is hasonlóan az előzőekhez, sikereket hozott Andreának. A világbajnokságon kilencedik ugrásban, tizenharmadik összetettben. Idén ő az Év Postás Sportolója.

- Mit gondolsz, miért te?

- Igazán nem tudom. Talán a kitartásom miatt gondoltak rám. Biztos tudod, hogy 1994-ben kétszer is lesérültem.

- Azóta nem is versenyeztél?

- Tavalyelőtt egy nagyon komoly műtétet volt, keresztszalag-

szakadás. Nagyon sok időt kellett kihagynom, csak gyógytornára járhattam. Szeptemberben kezdtem el valamit csinálni. Év végén két házi versenyen indultam, jó eredményekkel szerepeltem, de a lényeg az, hogy újra kiállhattam mások ellen.

- Az olimpiára készültök. Van esélyed?

- Ha így tudok tovább edzeni, és nem sérülök le - Andrea gyorsan lekopogja -, akkor van. Addig próbálok a gyakorlataimat visszahozni, mert ez egy év szünet után meglehetősen nehéz feladat. Még rengeteg válogató és egy tatai edzőtábor is előttünk áll. Meglátjuk.

- Milyen egy edzőtábor?

- Úgy hallottam, idén nagyon kemény lesz. Minden hónapban két hetet leszünk Tatán, és az utolsó hónapot végig lenn töltjük. Edzés, alvás, edzés, alvás. Nem változtatás a program.

- Ilyenkor nem hiányzik a család, a barátok?

- Nagyon nehéz nélkülük, de a

társaim és az edzőim kicsit a második családom. Ágit és Gézát, az edzőimet, gyerekkorom óta ismerem. Korrekt, rendes emberek. Nem kiabálnak rád, ha valamit nem mersz, vagy nem tudsz megcsinálni, hanem segítenek.

- Hány éves korig lehet ezt csinálni?

- Rád férne egy kis pihenés.

- Amikor otthon feküdtem a sérüléssel, volt, hogy napokig ki sem kelhettem az ágyamból. Utána is csak mankóztam a szobákban. Ennyi pihenést senkinek nem kívánok, de egy kis lustálkodásra mindig vágyom.

- Mit csinálsz, ha éppen nem edzésen vagy?

- A TF-re járok, és hetente két-

szer angolul tanulok, és persze, mint minden fiatal, moziba, diszkóba megyek. Hívtak fotómodellnek, de nem nekem való az ide-oda mosolygás. Ja, és imádok enni, főleg az olasz konyhát kedvelem!

- Azt hittem, vigyázni kell a súlyotokra?

- Van, aki tényleg csak zöldségeken és gyümölcsökön él. Szerencsére nem vagyok hízekony típus, tartom a negyvenkilenc kilómat.

- A hétköznapiakon is sportolsz öltözőkódsz?

- Szó sincs róla! Sportcipő csak a tornateremben! A vagány, divatos holmikat kedvelem, néha meg kifejezetten nőiesen öltözöm.

- Ki a legnagyobb kritikusod?

- Azt hiszem, én. Minden verseny után megnézem magam a videón, és hangosan szörnyülködöm, hogy hogyan nézek ki, és milyet ugrottam.

- Remélem, azt a filmet, ami az olimpián fog készülni, örömmel nézed majd.

- Én is nagyon remélem.

Lehoczky Mirjam

„Postás” repülők új néven, de a hagyományokat folytatva

Több mint hat és fél évtized telt el azóta, hogy 1929-30-ban megalakult a magyar vitorlázórepülés egyik első „sasfészeke”, a Postás Repülő Klub, melyből olyan kiváló pilóták kerültek ki, mint Opitz Nándor, az első magyar gyémántkoszorús vitorlázórepülő és Bolla Marica, aki a magyar nők közül elsőként szerezte meg a legmagasabb nemzetközi vizsgafokot, s eddig több tucatnyar javított női országos rekordot, sőt Európa-bajnoki érmet is szerzett.

Igaz, a klub történetében akadtak hullámvölgyek is, amikor a legnagyobb siker a fennmaradás, a túlélés jelentette. S voltak évek, amikor olyanok jutottak vezető szerephez, akik magatartása cseppet sem öregbítette a sportrepülő-jók hírét. Ez a helyzet akkor kezdett határozottan megváltozni, amikor 1989-ben Bolla Maricát választották klubtitkárrá. Így a társadalomhoz hasonlóan, a klubban is megkezdődött a „rendszer-váltás”. Ám hamarosan újabb nehéz időszak következett. Az MHSZ megszűnésével, valamint a Magyar Posta háromfelé szakadásá-

val egyik napról a másikra minden támogatás megszakadt. Az 1990-91-es évek roppant nehezek voltak. Anyagi gondjaikon különböző vállalkozásokkal igyekeztek enyhíteni: légi fotózás, utasrepül-tetés, reklámok, transzparensvon-tatás, hőlégballonnal függéske-dés stb. Be kellett vezetni, hogy a tagdíjon felül a repülésért, ejtőer-nyős ugrásért is fizessenek a sportolók. Az igazi fordulatot mégis az hozta, hogy 1992-ben sikerült a Matáv Rt.-t megnyerni szponzornak. Akkor vették fel támogatójuk nevét, melyet hamarosan a repülőberkekben is egyre nagyobb elismeréssel emleget-tek.

Sporteredményeik ismét a régi szép időköt idézték. 1993-ban Bolla Marica egymaga hat országos egyéni rekordot javított, míg a nagyon tehetséges fiatalokat képviselő Remetei Dóra és Uray Ágnes a kétüléses gépek kategóriájában állított fel új csúcsot. A Magyar Vitorlázórepülő Kupában a páros versenyt Bolla Marica és a korábbi háromszoros nemzeti bajnok Polónyi Károly nyerte, a Bolla-Polónyi-Nagy Miklós trió pedig har-

madik helyet szerzett a csapatver-senyben. Egyéniben Bolla másod-ik, Polónyi harmadik lett.

A következő évben szinte mindenben megismételték ezt a re-mek teljesítményt az MVK-ban. Megnyerték a párost, harmadikok lettek csapatban, az egyéniben pedig ezúttal Nagy Miklós végzett a második helyen. Bolla Marica is-mét újabb nagyszerű sikert ért el: céltávrepülésben 605 kilométerre javította a női országos (nemzeti) rekordot. Polónyi Károly a gyé-mánt-, Győri István és Pataki Ákos az aranykoszorús vizsgajelvényt érdemelte ki.

A tavalyi év az infláció miatt is-mét nagyon nehezzé vált. Például a repülőbenzin, ami három évvel korábban literenként csak 37 fo-rintba került, az elmúlt esztendő-ben már 125 forintba emelkedett. Ez persze valamennyi sporttelje-sítményükre negatív hatott. En-nek ellenére volt minek örülniük is, hiszen a női Európa-bajnoksá-gon Remetei Dóra a klubosztály-ban negyedik, Bolla Marica a FAI 15 méteres kategóriában a hetedik helyet szerezte meg. Pataki Ákos megszerezte a gyémántkoszorús

jelvényt, s négyen érték el az I. osztályú sportoló minősítést.

A hőlégballon-szakosztály foly-tatta tagjainak felkészítését a bo-nyolultabb feladatokra - és „tal-pon maradt”. Az ejtőernyősök ví-szont Szentirmai Richárd vezetésé-vel több szép sikert értek el az el-múlt években az országos verse-nyeken, bajnokságokon. A tavalyi nemzeti bajnokságon Jávorszky Sándor az egyéniben megnyerte a célba ugrást, összetettben pedig harmadik lett, míg a Horváth Pál, Jávorszky Sándor, Novák Attila, Novák Lajos összetételű gárda a csapat célba ugrásban és az össze-tettben is a dobogón végzett.

Az idei évben a vitorlázórepülő-k szeretnék megismételni az 1993-94. évi eredményeket, amihez ke-dvező alapot ad, hogy tavaly de-cemberben sikerült a meglévő mellé egy újabb Jantar-2B nagy-teljesítményű repülőgépet vásá-rolniuk, így legjobbjait géppárban tudnak edzeni, versenyezni. S mint elmondták: továbbra is vár-ják klubjukban a postás dolgozók jelentkezését mindhárom szakos-tályukba!

„HÁZIMUZSIKA A BENCZÚRBAN”

Január 28-án, vasárnap 17 órakor:

ÚJÉVI KONCERT

a MAGYAR KORÁL KVINTETT előadásában.

Műsoron:

Albinoni: Adagio
(Zempléni László átíratában)

Bach: C-dúr prelúdium és fuga

Schubert: Menüett, Katonainduló
(Zempléni László átíratában)

Chopin: Három mazurka
(Fehér György Miklós átíratában)

Verdi: Rigoletto című operájából a kvartett
(Zempléni László átíratában)

Hidas Frigyes: Toccata

Johann Strauss: Anna polka
(Zempléni László átíratában)

Gershwin: Porgy és Bess
című operájának a keresztmetszete
(Zempléni László átíratában)

Jopin: Ragtime

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postás Szakszervezet lapja
Szerkesztőség: 1032 Budapest, Bécsi út 223.

Felélős szerkesztő: VEÉGH ADÁM
Telefon: 167-0536.

Kiadja a Postás Szakszervezet
1146 Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Levélcím: 1406 Budapest, Postafők 14.
Felélős kiadó: MUNDRUCZÓ KORNÉL elnök
Előfizetési díj egy évre: 120 forint

96-931. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felélős vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0366-1766